

satsang ○ Praha 2005

V. V. BRAHMAM

SATSANG – 22.8.2005 RÁNO

V.V. BRAHMAM

Překlad: Emil Heyrovsky (emil108@seznam.cz)
 Přepis: Michal a Yvona Šupovi
 Foto: Josef Štastný (luckyjoe@c-box.cz)
 Grafická úprava: Aleš Adámek

Božské Já vám všem žehná. Sešli jsme se tady kvůli realizaci Já. To znamená osvobození se od všech zrození a od všech problémů. Pokud se otočíte ke světu, čeká vás spousta připoutaností a všelijakých problémů. Vaše mysl je ten problém. Nic na světě není důvod vašeho problému.

Nic ve vnějším světě, žádní lidé, žádné bytosti. Problém je vaše mysl. Mysl neustále hledá ve světě, jak nalézt klid a uspokojení, ale věci světa vám klid nebo trvalé uspokojení nemohou dát. Mysl se skládá z myšlenek a těká po světě podle toho, jak se myšlenky ubírají.

Všechny zážitky, které zažíváte ve světě, vstupují do vaší mysli. Celá vaše znalost světa je ve vaší mysli. Vaše mysl je plná věcí ze světa, pocitů a vztahů k těm věcem. Vaše mysl těká neustále bez toho, aby si odpočinula. Pokud naplníte nějakou svojí touhu, nějakou svojí představu, mysl se uspokojí jenom na několik sekund. Ale opět přichází problém a vy zase pátráte ve světě, jak ten problém vyřešit, jak dojít k tomu klidu.

Vaši mysl vedou všelijaká vaše rozhodnutí, vaše nápady a myšlenky. Mysl ale neví, co je skutečné řešení, jak vyřešit tu otázku klidu. Můžete navštěvovat spousty přednášek a číst spousty duchovních knih, ale když je vaše mysl plná zážitků ze světa, není vám to k ničemu. Mysl je plná různých nesmyslů, a proto nedokáže pochopit a poznat, co to je pravda. Sledujete různé duchovní praktiky, máte nějaké názory na duchovní věci, ale vaše mysl nedokáže stále dojít k tomu cíli. V knihách ani ve světě božské Já není. Proto to řešení nespočívá ve světě. To řešení je uvnitř vás.

Mysl vystupuje ze srdce. Srdce je to božské Já a to musí být čisté. Ale vaše srdce je neustále překryté myšlenkami vaší mysli. Proto neznáte pravdu, neznáte ten skutečný klid. Ten klid, ten opravdový klid nikdy nepřijde pomocí vaší mysli nebo skrz vaši mysl nebo skrze vaše úsilí. Trvalý klid nebo osvícení, to je všechno možné jenom skrze srdce. Mluvení, chápání, zážitky, pocity – všechno to je jenom v mysli.

Ticho je, když nevznikají žádné myšlenky, není v mysli žádný pohyb. Svrchovaná síla, která vládne tomuto vesmíru, mu vládne skrze tohle ticho. To Ticho neboli Bůh nebo božské Já to je ta nejvyšší moc. To Ticho je ve vašem srdci a také se šíří po celém světě. Mysl povstává z božského Já.

Mysl to jsou pouhé myšlenky. Mysl to jsou pouze všechny myšlenky dohromady. Vy tenhle svět vnímáte a prožíváte pomocí mysli, pomocí myšlenek. Ale osvícení lidé nemohou žít pomocí myšlenek, mysli.

Jedině realizovaní lidé jsou něco platní tomuto světu. Realizovaný člověk může pomáhat celému světu, protože má neustálý klid, nevnímá svět, nevnímá tělo, nemá myšlenky, on je ta svrchovaná moc. Mysl tedy přichází ze srdce a kde to tedy je? To nevíte. Vy neznáte rodiště mysli. Kdybyste znali rodiště mysli, pak byste pochopili pravdu, že nejste tohle tělo, ani nejste tenhle svět.

Vaše tělo, vaše jméno, vaše podoba, to jsou všechno výtvořiny vašeho ega. To je vaše ego, co všechno vytváří. Ego, mysl, tělo, svět – to je všechno ekvivalentní. A nejsou božským Já. Chcete-li realizaci tak vejděte dovnitř.

Neotáčejte se ke světu, k tomu, co je venku. Vy si myslíte, že život je svět, že mysl je život. Ale život to není mysl ani svět. To všechno vytváří jenom ego a je to iluze. Vy si říkáte, narodil jsem se, mám nějaký život a umřu. Ale zkuste totéž říci bez pomoci mysli, řekněte něco o svém narození, o svém životě a o své smrti. Tak kdo tedy o tom mluví. Je to jenom vaše mysl.

Kdo zná to zrození, ten život a svět. Je to vaše mysl. Osvícený člověk nezná tělo, svět nebo mysl. On žije ve světě skrze moc božského Já, bez mysli. Co je to

mysl? Pokud rozpoznáváte dobré a špatné, lásku a nenávisť, přítele a nepřítele, světlo a tmu, zrození a smrt, tak tohle je projev mysli, to je dualita. Pokud nevnímáte tuto dualitu, jste božským Já. Vás tyto duality vedou v životě. Takže neustále buďto milujete nebo nenávidíte, máte rádi nebo nerádi, jste šťastní nebo nešťastní. Takové duality neustále plní váš život. A mysl tuto dualitu nemůže nikdy vyřešit. Když to myslí zkoušíte odstranit, ta samá mysl vyrobí hned další problém, další dualitu.

Říkáte si, pokud se uchýlím někam na samotou, pokud naplním nějakou svojí touhu, své přání, ...ale tím stále nic neřešíte. Je v tom pořád vaše úsilí. Řešení té duality spočívá v klidu, spočívá ve vašem božském Já. To božské Já totiž není mysl. Je to projev nejvyšší síly, která vládne vesmíru. A ta síla pracuje z vašeho srdce. Ale vy žijete nepřírozený materiální život a nežijete z toho srdce, a proto se vám nedostává toho požehnání, milosti toho srdce. Protože to, jak se vaše mysl neustále hýbe, překrývá vaše srdce, vaše božské Já. Proto všechny ty zbytečné pohyby ve vaší mysli, vaše připoutanosti, vaše různá rozhodnutí, názory, vám mohou přinést jenom dočasnou úlevu a ne trvalou.

Pokud nevnímáte dualitu, je to projev vašeho božského Já. Pokud se řídíte svým srdcem ve světě, pak nemáte jediný problém, protože to je to božské Já, které všechno dělá. Skutečný život je život, ve kterém ve vás nepovstávají tyto duality láska-nenávisť a podobně. Pokud zjistíte, že lpíte na nějaké dualitě, pak to není ten klid, to božské Já. Je to cosi dočasného, proto si ohlíďte tuto dualitu. Všimnete si, že milujete a potom zase nenávidíte nebo že smýšlíte dobře a pak zase negativně. Co je tedy správné ta láska nebo ta nenávisť? Kdyby to byla čistá láska, proč se tam objeví potom ta nenávisť. Když ta nenávisť zase zmizí, objeví se opět láska, ale je to pouze ve vaší mysli. Na tom vám chci demonstrovat, že toto není skutečné. Je to jenom iluze mysli. Když žijete v pravdě, nestřídají se ve vás tyto různé pocity. A to je skutečná láska. Pokud se ve vás ty myšlenky nehýbou, je to neustálá, skutečná láska. Pokud se ve vás nějaký pocit mění, pak to není skutečná láska. Je to připoutanost.

Lidé neustále ztrácejí tu realitu kvůli své mysli. Hledáte ve světě lásku, ale ona ve světě není. Není v lidských bytostech, není nikde ve světě. Je to váš přirozený stav. Vy jste ta láska, vaše srdce je ta láska a vy tu lásku dáváte světu. Ale vaše mysl neustále o tu lásku žebra ve světě. To je právě ten nesmysl. To je právě ta iluze mysli. Hledejte tu skutečnou lásku, aniž byste byli

připoutání ke komukoliv ve světě. Vstupte do svého srdce bez pohybu myslí, s utišenou myslí a pak můžete pochopit, co je skutečný život, co je skutečná láska. Ta láska se nemění, ta láska je trvalá. Ona neumírá, je nesmrtelná. To je Bůh, to je božské Já. Pokud znáte realitu božského Já, nemáte absolutně důvod chodit do světa tu lásku hledat. Proto hledejte uvnitř sebe. Je to váš přirozený stav, je to vaše srdce. Toto hledání vnitřní je možné jenom skrze to ticho myslí, když je mysl ztišená, když všechny myšlenky odezní, všechny pocity, když všechny touhy pominou, když všechny myšlenky zmizí. Když přestanete vnímat své tělo a svou mysl.

Ta realita, ta pravda povstává jenom z hlubokého ticha. Ticho znamená, že mysl je ztišená. Nejsou tam pocity, není tam žádné napětí, žádné deprese. Celé tělo si v tu chvíli odpočine.

Mysl ve vašem těle nesmí způsobovat žádné napětí. Vaše mysl nesmí přemýšlet. Musíte být osvobozeni od všech myšlenek myslí. Každá část těla si musí odpočinout. A v ten moment pomalu povstává milost božského Já a naplní vaše srdce tou nejvyšší mocí. Srdce je hluboko pod myslí. Z toho ticha získá vaše mysl sílu. A tato síla vám pomůže hledat vaše božské Já. Klid, prázdňá mysl, vnitřní štěstí. Pomocí nich můžeme nalézt božské Já, své srdce.

Já jsem sem nepřišel, zvětšit části abych učil, protože vloni a předloni už jsem toho řekl hodně. Toto učení je velmi náročné na pochopení. Pokud v okamžiku toho učení se nějak zaměstnáváte světem nebo jste nějak k němu připoutáni, tak ho nedokážete pochopit. Toto se děje každému, když jde na duchovní přednášku nebo čte knížku, že jeho mysl se najednou odebere do světa a on z toho učení nic nemá.

Ticho je svrchovaná promluva, je to přímá řeč mezi dvěma srdci. Protože ticho nemá ten problém myslí, ticho nemá žádnou připoutanost. A každý z vás, každý člověk má to srdce a to srdce ho vede. Proto dáme příležitost všem srdcím, aby setkaly v tom tichu. A to je skutečná přednáška, to je skutečný život. Toto je štěstí, v tom spočívá ta blaženost.

V nás je jak realita, tak nereálné. Problém a jeho řešení obojí je v nás. Každý z vás má v sobě velkou sílu a velké požehnání. Ale jelikož se díváte do světa, jste otočeni ke světu, tak tohle v sobě nerozpoznáváte. Nesnažte se

nikoho pochopit nebo žádnou věc ve světě, protože vaše mysl vám nemůže dát pravdu ani ve světě není pravda.

Budte v tichu, budte nehybní. Bytí je božské Já. Pohyb je mysl. Pokud máte klid a objeví se nějaké myšlenky a ty myšlenky vás neruší z toho klidu, pak neustále spočíváte v božském Já. Pokud tam jsou myšlenky a nepůsobí vám problémem, tak to nevedí, je to neustále to Já. Všechno v tu chvíli řídí síla božského Já, síla vašeho srdce.

Pokud se připoutáte k nějaké myšlence, pokud vás nějaká myšlenka strhne, v tu ránu je to ego. Myšlenky nevedí. To ego z těch myšlenek vytváří problém. Pokud nejste k těm myšlenkám připoutaní, pak tam nemáte ego. A v tu chvíli máte v srdci klid. Protože ego v tu chvíli nic nedělá. Tohle je velice důležité. Milost božského Já zaostřuje svoji sílu jedině na ego, a proto ego ve chvíli klidu nemůže vytvářet připoutanost. Proto je ego v tu chvíli pryč, ale myšlenky tam mohou být. Je to ego, které je překážkou ve vašem klidu, ve vašem tichu.

Moc, síla božského Já skrze srdce pracuje na tom ego, a proto je ego teď klidné a myšlenky si plynou svojí cestou. Pokud ztratíte klid, pokud se připoutáte k myšlence, znamená to, že milost okamžitě přestane působit a vy jdete za tou myšlenkou pomocí ega.

V tenhle okamžik je úsilí zapotřebí. Ale to úsilí není věc božského Já. Není potřeba úsilí dosáhnout božského Já. Je potřeba vyvinout úsilí kvůli ego. Spočívání bez úsilí to je to božské Já, je to velmi přirozené. Pokud vyvíjíte úsilí, je to ego. Pokud u sebe zjistíte úsilí, vstupte do srdce a to ego zmizí. V ten okamžik se srdce otevře a pracuje. Okamžik, kdy ego zmizí, kdy ego spadne, tak do vás hned vstoupí milost božského Já. Srdce to je ten klid, to je ta blaženost, to je to ticho. To ticho znamená automaticky lásku ke všem bytostem na celém světě.

Vaše tělo a mysl bude naplněná láskou, radostí a štěstím. V tu chvíli nevnímáte tělo ani svět, ale neustále je tam pozornost. Pokud tu pozornost ztratíme, je to jako bezesný spánek. Pokud během toho klidu máme pozornost, pak je toto spočívání v božském Já. Pokud pozornost ztratíme v klidu, je to bezesný spánek. Pokud ztratíte pozornost, pokud ztratíte klid, je to mysl a ocitáte se v bezesném spánku. Ten bezesný spánek není žádné řešení. Jenom vám dopřeje dočasný odpočinek. Trvalé řešení spočívá v pozornosti a klidu bez připoutanosti k myšlenkám.

Vyslechli jsme si nějaké učení, ale v tom, že něco slyšíme, není spása. Tomu vašemu porozumění pomůže to ticho.

Pokud toto učení neuvedete v praxi, je vám úplně k ničemu, protože mysl v jeden okamžik něco ví, ale hned to zase zapomene. Proto, když si něco vybavíte a hned to zase zapomínáte, je to jenom ve vaší myslí. Bytí v tichu s pozorností to není ani vzpomínání ani zapomínání. To je jenom bytí. To je přirozenost vašeho srdce. ■

SATSANG – 23.8.2005 RÁNO

Každý člověk má v sobě klid. Klid je náš přirozený stav. Slunce na obloze svítí. Ale občas přes něj přejdou mraky a zakryjí ho. A slunce nevidíme kvůli tomu překrytí. Ale slunce tam pořád je. Když se mraky rozplynou, tak slunce vidíme. Stejně tak naše mysl nám neustále překrývá náš klid. K tomu abychom v sobě klid nastolili, nemusíme mít nějaké plány nebo vyvíjet úsilí. My neustále vyvíjíme úsilí, abychom dostali nějaký užitek ve světě. A proto ze setrvačnosti si myslíme, že i na získání klidu je potřeba vyvinout úsilí.

Pokud se snažíme něčeho dosáhnout ve světě, máme nějaké plány, hodně o tom přemýšlíme a vyvíjíme nějaké úsilí. Ale tyto plány, toto úsilí, toto přemýšlení, jsou jenom výplody ega. Ego vytváří svět, úsilí a plány. Kdybychom neměli ego, neměli bychom žádné plány. Nevnímali bychom svět, ani bychom neměli myšlenky.

K získání klidu nic nepotřebujeme. Jenom ego vytváří neustále překážky. Ego to je to, že se ztotožňujeme se svým tělem. To je hlavní problém. To, že se ztotožňujete se svým tělem. Před tím, než jste se narodili, jste toto tělo neměli. Stejně tak po smrti o tělo přijdete. Po smrti zmizí jak váš mozek, tak vaše mysl, vaše tělo, všechny vaše znalosti, všechno. Co však neumírá je klid, což je božské Já. Protože božské Já nikdy nepřichází ani neodchází. Ono neustále je.

Jenom díky božskému Já může existovat mysl. Ale božské Já samo nepotřebuje žádnou podporu. Mysl z božského Já povstává a zase se v něm rozpívá. Ale božské Já samo nikam neodchází ani z ničeho nevyhází. Božského Já se netýkají žádné změny, žádné přicházení ani odcházení. Všechno umírá, ale božské Já neumírá. Je tomu tak, protože tělo, mysl, myšlenky jednou přicházejí, proto musejí také odejít. Všechno na světě je pomíjivé, všechno musí jednou odejít.

Celý vesmír jednou zanikne. Nikdo nechápe skutečnou realitu, která za vesmírem je, protože naše mysl je velice omezená. Lidé znají jenom to, co vidí. Ale neznají to, s čím se nesetkali, co nemohou spatřit. Mysl lidí je příliš omezená. Je to jako žába, která žije ve studni a říká si ten můj svět je ale veliký. Když se dostane do moře, říká si ten svět je opravdu obrovský.

Vy sedíte ve vězení a po tom vězení se pohybujete. Z toho vězení nevyházíte. Celý váš svět, vaše vědomosti a celý váš život jsou neustále v tom malém prostoru. Vy si říkáte, jak je ten svět veliký, jak je všechno rozsáhlé, ale je to všechno jenom v malém prostoru vaší mysli. Když například zavřete oči a vybavíte si svoje rodné město, svoji zem, tak jsou to myšlenky, které v tu chvíli vytváří vaše

mysl. V tento okamžik víte něco o svém rodném městě, o své rodné zemi? Ne, protože v tuto chvíli se vaše pozornost zaměřuje na toto prostředí, ve kterém jste. Pokud si chcete něco vybavit o své zemi, musíte o tom přemýšlet, musíte vyvolat myšlenky. A pak během vybavování se před vámi objevují scény z vaší země a vy ji v tu chvíli znáte. Vaše mysl se takto pohybuje jenom ve svých výtvořech, jenom v omezeném měřítku.

Teď například přemýšlíte a vaše mysl těká venku. Všechno, co znáte, je mimo vaše tělo. Ale přitom mysl nikam neodchází. Jenom váš mozek takto uvažuje. Vzpomenete si teď například na svůj dům. Ale vaše mysl zůstává neustále ve vašem těle. Je to myšlenka, kterou vytváří váš mozek ve vaší mysli. Ta myšlenka ale není realita. Je to jenom představa ve vaší mysli. Takhle je to se všemi myšlenkami. Všechny myšlenky takhle vyrábí mozek. To je ta mysl. To jsou všechny myšlenky. Celý svět je ve vaší mysli, ne vně vás. Vy nic o vnějším světě, o vesmíru, o ostatních zemích nevíte. Vaše mysl vás svazuje ve vašem těle. Božské Já je ale neomezené. Ta nejvyšší moc nezná žádné hranice. Je všude. Celý vesmír je v božském Já. Jak to můžete obsáhnout omezenou myslí, svými představami? Vy jste svázáni svou myslí a ta je ve vašem těle uvězněná.

Vy neznáte svobodu. Co je skutečná svoboda? Vy se jenom řídíte tím, co vytváří vaše mysl. Je toto nezávislost? Vy si říkáte, chci se napít, chci opačné pohlaví, chci něčeho dosáhnout, chci to či ono. To všechno vás jenom omezuje. Vaše mysl vytváří všelijaké představy a vy se za nimi honíte. Toto není skutečný život. Je to tohle skutečná nezávislost? Není. Kdybyste byli skutečně nezávislí, neměli byste problémy. Neměli byste v mysli nic negativního. Vy jste ve vězení, nemáte svobodu.

Nejvyšší moc je klíč. Pokud věříme nejvyšší síle, ona nám pomůže odejít z našeho vězení. Bez milosti nejvyšší síly žijeme neustále ve vězení. Narodíte se a umřete neustále ve vězení. Je to celoživotní žalář. My se musíme osvobodit. Svoboda znamená neustálý klid, radost a štěstí. Když do vás tato síla pronikne, prohlubuje se a dává vám stále větší svobodu. Z boží milosti tuto nezávislost můžeme získat. Pokud jste nezávislí, nemáte žádné starosti, žádné problémy, nemáte mysl. V absolutní nezávislosti a svobodě není mysl. Mysl tady nefiguruje, proto nikdy neztratíte svůj klid za žádných okolností. Protože tam mysl nehraje roli, nemůže vás omezit, nemůže vás strhnout z klidu.

Když se mysl vynoří, překryje nám klid a my si říkáme, že jsme klid ztratili. Vy ale klid a štěstí nikdy neztrácíte. Jenom ho máte překryté myslí. Protože klid a štěstí jsou váš skutečný stav. To je váš domov. Váš skutečný domov je božské Já uvnitř vás. Všechno ostatní jsou jenom podnájmy. Všechno ostatní je jenom výtvor mysli. My z božského Já vycházíme a opět se do něj vracíme. Ale paradoxně tomu tak není, protože vnitřek a vnějšek je jenom výtvor mysli. Pokud obojí zmizí, nic takového tam není.

Když například spíte bezesným spánkem, dá se říci něco o tom, jestli vycházíte nebo někam vcházíte? Nedá. Vnitřní a vnější svět je jenom výtvar vašeho ega, vaší mysli. My si teď myslíme, že jsme v místnosti a venku jsou nějakí lidé. Princip toho venku a uvnitř vytváří pocit, že jsme uvnitř místnosti a venku jsou lidé. Pokud bychom odundali střechu a všechny stěny, pak nemůžete říct, zda je někdo uvnitř anebo venku. Takto my vytváříme hranice pro sebe.

Například teď hovořím a vy posloucháte. Vaše mysl vytváří oddělenost mezi vámi a mnou. Například, když meditujete a jste v hloubce, pak nemůžete říct, kdo mluví a kdo poslouchá, protože když hluboce meditujete, tam není mysl. Proto tam není koncept vy a já. Ani tam není koncept světa, ani tam nejste vy. Kam se mysl poděla? Kam se poděly myšlenky a všechny věci? Ono je to všechno iluze. Uvnitř vás nic není. Ale vy si myslíte, že v myslí něco je. A to něco vytváří všechny problémy. Ve vás, uvnitř vás nic není, ve vaší myslí. Jenom božské Já.

Toto můžete rozpoznat ve stavu bez myšlenek. Božské Já neustále setrvává. Jenom myšlenky se objevují a mizí. Můžeme pozorovat, jak mysl přichází a odchází, jak těká. A je nám z toho jasné, že mysl je iluzorní. Jako ve snu. Ve snu vidíme spousty věcí, zažíváme spousty věcí a myslíme si, že je to pravda. Když se vzbudíme, sen už tam není a všechny ty zážitky a prožitky zmizely. Když se vzbudíme, trváme na tom, že sen je skutečnost? Sen celý zmizel.

Mysl je iluze. Náš život je sen. Abyste toto pochopili úplně, musíte mít realizaci. Musíte se naprosto osvobodit od myšlenek. Potom toto velmi snadno pochopíte. Pokud se od své mysli neosvobodíte, pokud nemáte klid a blaženost, pak nemůžete pochopit skutečnou podstatu svého života. Myslíte si například, když se vzdálím, když odjedu daleko od své rodiny a od svých povinností, tak budu na nich nezávislý a budu svobodný. Jenomže tím se jenom přemístíte z jednoho vězení do jiného. Protože, když se přestěhujete, berete si své problémy s sebou. Protože před svojí

myslí, před svými tendencemi, představami a touhami nikam neodjedete. Ono to jede s vámi. Je to jeden velký biják. Ať jdete kamkoliv, vidíte jenom ten svůj film. Váš film se nezmění, ať jedete kamkoliv. Proto neustále dávejte pozor na svojí mysl.

Co to je ta svoboda? Když třeba brečíte, ztrácíte svou svobodu. Proč? Pláč znamená, že jste svázaní. Pokud chcete, abyste byli svobodní od své mysli, byli byste jenom šťastní. Nezávislost a svoboda znamená vzdát se myšlenek, nebýt k nim připoutáni. Když jste svobodní, pak je jedno, jestli jste u své rodiny, nebo v kanceláři, nebo ve městě, nebo sami. Jste neustále šťastní, máte klid. Svoboda je, že jste nepřipoutaní ke své myslí. Mysl na vás nemá žádný vliv.

Někdo se opije a tančí a říká si, že je svobodný. Ale to je jenom vězení. Takový člověk nemůže poznat skutečnou radost a blaženost. Když si jdete koupit láhev nebo si jdete někam zatančit, musíte mít ten klid už v sobě. To je svoboda. Pokud neztratíte nikdy na žádném místě svůj klid a štěstí, to je spočívání v božském Já, to je svoboda.

Teď jste na satsangu. A tady je trochu ten klid. Když jste třeba někde jinde, tak vám vaše mysl nedopřává klidu. Ale vy si v ten okamžik třeba myslíte, že je to dobré. Ale když prožíváte ten okamžik, tak zase vzpomínáte na klid a štěstí. Třeba si myslíte, že štěstí a klid spočívá v pití a ve špatných návycích. Ale potom, když je člověk v hospodě, tak zase přemýšlí o klidu a štěstí, které si promítá zase někam jinam. V tuhle chvíli nemyslíme na hospodu a na všelijaké plány a představy. Tohle je skutečný stav, tohle je skutečný život. Teď jsme dobrými lidmi. Pokud budete vždycky takoví, jakými jste teď, budete velmi prospěšní pro celý svět, pro celou zemi.

Každý, kdo má klid a zažívá blaženost, jí může šířit dál. A to je veliká pomoc pro ostatní. Protože ostatní lidé ji nemohou získat skrze svojí mysl. Proto si nelamte hlavu, když cokoliv ve světě ztratíte. Ale co nesmíte ztratit, je váš klid a vaše radost. Ten klid je nesmírně důležitý. Pokud má mysl neklid, pak se přenese i na členy naší rodiny. Pokud svým bližním dopřejete všechny věci, které chtějí, tak jim tím nemůžete dát opravdový klid. Ale místo toho si podržte vždycky klid a štěstí v srdci. Pak se klid přenese i na vaši rodinu a ta bude také šťastná. Pokud vaše rodina bude mít klid a blaženost, pak se obojí rozšíří na lidi kolem. To je jediné kritérium. Žít s tímto klidem a s tímto štěstím.

Všechny osvícené bytosti dávají právě ten klid, štěstí a lásku světu. Jejich mysl netíží jakékoliv plány nebo nápady. Jejich mysl je plná klidu, štěstí a blaženosti. Žádná jiná myšlenka se tam nemůže objevit. Jejich klid prostupuje celým vesmírem, protože ho nemůže jejich tělesná schránka omezit. Skrze tento klid vystoupili ze svých těl. Osvícený člověk žije i bez těla, žije i po smrti těla. Oni se o tělo nemusí zajímat, protože z něj vystoupili a prostoupili celý vesmír a pomáhají vesmíru i po smrti těla. Neznají nic jiného než lásku a mír, které rozdávají všem. Jejich blaženost, láska a klid nemají hranice. ■

SATSANG – 24.8.2005 RÁNO

Malinké dítě se pořád směje a když se na něj podíváme, máme také pocit štěstí. Malé dítě nemá myšlenky. Malé dítě je v přirozeném stavu v lidské bytosti. Malé dítě nebo bůh nebo božské Já to je to samé. Jak dítě vyrůstá, jak pozoruje okolní svět, tak mu povstává mysl. Nejprve se mu pomalu vynoří ego. A pomyslí si já jsem tohle tělo, toto je mé tělo. V tu ránu se začínají objevovat rozdíly. Vidí ostatní. Až do té doby vidělo všude jenom sebe. Během toho, co vidělo jenom sebe, bylo dítě božským Já. Okamžik, kdy začíná vidět ostatní, znamená, že v něm povstalo ego. A pak vidí svět. Říká si, tohle je moje máma. A jak ví, že to je jeho matka? Jak vzniklo to označení? Protože všichni kolem říkají to je máma.

Nejprve se objeví ego. Potom se objevují první myšlenky. A dítě začíná rozpoznávat členy své rodiny. A dítě se začíná rozkoukávat, rozpoznávat věci kolem sebe. Dítě začíná používat intelekt a ví už, že tohle je kočka, tohle myš, tohle je kůň, tohle dům a tohle je jídlo a podobně. A se všemi věcmi má dítě spojené nějaké pocity. Začíná u něj rozlišování, že je něco fajn, něco ne, něco se mu líbí, něco ne. Něco je dobré, něco špatné. Dítě začíná být třeba lakomé, nechce dát někomu svojí hračku. Když mu něco chcete vzít, začne brečet. Když se nenaplní jeho touha, dítě brečí. Jak přichází čas, dítě přichází o vědomí božského Já. A končí jeho přirozený život a začíná nepřirozený materiální život. Od okamžiku, kdy se v dítěti objevilo ego, mu začíná nepřirozený život. Ale dítě neví, že je to nepřirozený život. Jeho hlava se začíná plnit všelijakými aktivitami. A to nevěnné štěstí a klid dítě ztrácí.

Vám je třeba čtyřicet, padesát nebo sedmdesát. Jelikož nám je tolik let, tak dualita v nás se velmi nestrádala, protože velmi přemýšlíme a všechno vidíme duálně. Čím jsme starší, tím víc se vzdalujeme od božského Já, od přirozeného života. Naše mysl je plná aktivit ve světě a myslíme jenom na svoje tělo. Skoro všichni lidé na světě žijí celý život tím, že myslí jenom na sebe, na svoje tělo. Zapisují se v nás zážitky, ať je to jídlo nebo to, co vidíme nebo pohlavní styk. Skrze smyslové orgány prožíváme všechny možné zážitky. Naše různé aktivity přinášejí různé prožitky našemu tělu.

Když něco jednou zažijete a líbí se vám to, pak o tom zážitku bude vaše mysl znovu a znovu přemýšlet. A takto se skrze smyslové orgány připoutáváme ke

světu. Příliš o věcech přemýšlíme. Jakmile máme nějaké zážitky skrze smyslové orgány, neustále je chceme opakovat. A mysl se stále více připoutává, stále pevněji k těmto zážitkům. Mysl si vzpomene na nějaký smyslový zážitek a okamžitě ho chce zopakovat, chce ho znovu naplnit. Najednou se nás zmocní velká přitažlivost, velká touha naplnit zážitek. Jelikož je to tak silné, není možné nebyť připoutání. Naplnit třeba ten zážitek bez připoutanosti není možné. Když se nás zmocní taková touha, nic nevidíme, neslyšíme, nereagujeme na jakoukoliv radu, jdeme jenom za tím zážitkem. Člověk, kterého se zmocní silná touha, se stává najednou tygrem nebo hadem nebo ďáblem. Ten člověk řekne, nechte mě být, já to musím udělat nebo se zabiju. Touha je v něm velice silná. Člověk v zajetí takové touhy neposlouchá svoji rodinu, neposlouchá ani duchovního učitele. Nic na světě ho nemůže od toho odradit. A takto se ocitá ve velmi nebezpečné situaci, protože není schopen se kontrolovat.

Je to ale všechno jenom výtvar mysli. Kdyby se chtěl v tom okamžiku člověk trošku vyspat, nejde to, protože myšlenky mu brání ve spaní. I ve spánku se mu opakují myšlenky. Proto se ani nevyspí. A když se vzbudí, běží znovu za svojí touhou a nevnímá ani čas.

Máme v myslích spousty odpadu. Jsou to samé vzpomínky na zážitky, různé připoutanosti, touhy. To jsou ty špatné věci. Jak můžete v takovém stavu meditoval? Není to možné.

Když člověk, který chce naplnit touhu, věří v nějakého učitele nebo boha, tak se v tu chvíli modlí i k bohu, aby naplnil touhu. Když ji bůh nenaplní, boha okamžitě neguje a říká, že bůh neexistuje.

Spousta lidí se snaží využít nejvyšší, božskou sílu ke špatným věcem, protože neznají realitu a neví, jak to ve skutečnosti s věcmi je. Protože jediné špatné je jenom v mysli. Ve světě není nic špatné. Když člověka potká nějaký trest, je to jenom důsledek jeho mysli. A trest je také v mysli. Proto svojí mysl jenom sledujte. Co se to v ní děje? Jsou v ní nějaké chyby? Málokdo si takto své myslí všimá. Málokdo přemýšlí o svých chybách. Vy si myslíte, že chyby ve vás jsou v pořádku, že to nejsou chyby. Protože neustále sledujete ostatní, sledujete své okolí. Vy si říkáte, však on nebo ona také pije, také opustil rodinu, také kouří. Co je na tom špatného, já to můžu dělat také. Každý má nějaké ospravedlnění pro své špatné návyky. Špatné věci ale hrozí jenom vám, ne nikomu jinému. Pokud máme všelijaké touhy, škodíme tím sami sobě. Sami sebe spalujeme. Všechny tyto krámy překrývají vaše božské Já.

Nefunguje modlitba, božské Já je zakryté, láska je pryč. Všechno selhává. Takováto mysl naplněná nesmysly, ačkoliv vy si o ní myslíte, že je užitečná, tak škodí jak vám, tak celému světu. K čemu je takový život? Nezažijete štěstí ani blaženost. A své chyby předáváte dál světu. Váš život přijde nazmar a ještě ke všemu pomůžete ostatním, aby jejich život přišel také nazmar.

Když vás kdokoliv potká, musí z toho mít radost. Když kohokoliv potkáte, musí se ve vás objevit to dobré, dobré myšlenky. Musíte být naplněni pokorou

a láskou a každý váš pohyb musí pomáhat celému světu. Pak se naše srdce otevře. Když otevřeme dveře a okna ve svém pokoji, velmi snadno tam cirkuluje vzduch. Takové dobré vlastnosti otvírají vaše srdce a pomáhají vám ve všem.

Jediné, co musíte udělat, je otevřít své srdce. A pak milost božského Já do něj velice přirozeně vstoupí. Když máte v sobě vnitřní klid, když cítíte vnitřní ticho, nebo děláte nějakou dobrou práci a cítíte u toho klid, přirozeně do vás vstupuje božská milost. Jak do vás vstupuje milost, tak vám dává čím dál větší sílu a nebude pro vás problém žít v jakékoliv situaci. V okamžiku, kdy máte otevřené srdce, do něj nemůže vstoupit nic špatného. Protože otevřené srdce je milost, to je ta pozornost. Když rozsvítíte, tma okamžitě mizí. Stejně tak, když otevřete svoje srdce, mizí všechno špatné. Jsou to všechno stejně jenom představy. Nic neexistuje, protože mysl je jenom iluzorní. Když se srdce otevře, tak proudí jenom samé dobré vlastnosti. Jenom láska, pokora. V ten moment je snadné chápat, co je to božské Já, co je to skutečný život, co je dobré a co ne. Toto je pozornost, která znamená opravdový život.

Řekněme, že jste třeba v zajetí nějaké negace, nějaké negativní myšlenky, negativních pocitů, vjemů. V tu ránu se vaše srdce zavře. A jste ve tmě. A jste najednou smrtelní. Ale to si neuvědomujete a žijete bez srdce. A protože vaše srdce je zavřené, máte na každém kroku problémy. Ale tohle všechno se odehrává jenom ve vás, ne vně vás. Jenom uvnitř. Protože zavřené nebo otevřené srdce je závislé jenom na vás.

Například vás navštíví přítel nebo přítelkyně. A vy toho člověka obejmete. Máte otevřené nebo zavřené srdce? Všimněte si toho u sebe. Když obejmete toho člověka se zavřeným srdcem, tak všimněte, že je to u vás spojeno například s žádostí nebo s něčím negativním. Když máte v tu chvíli otevřené srdce, je v tom klid, láska. A takové objetí přináší požehnání jak vám, tak tomu druhému člověku.

Ego se neustále snaží naše srdce zavřít. Ego je koncept já jsem tohle tělo. Když nemyslíte na svoje tělo, není tam ego. I když třeba přemýšlíte a děláte práci, a při tom nevnímáte svoje tělo, tak to v tu chvíli provádí srdce. V okamžiku, kdy si vzpomenete na svoje tělo, tak sedíte na krokodýlovi uprostřed řeky. A okamžitě vám hrozí nebezpečí, protože krokodýl se potopí a zakousne vás. Proto ať děláte jakoukoliv práci, nemyslete při tom na svoje tělo, nevnímejte ho. Pak můžete žít bez jakéhokoliv nebezpečí, nic vám nehrozí. Protože nejvyšší moc nemá tělo. Ta síla nikdy neřekne, tohle dělám já, tohle je můj nápad, tohle ona nikdy neřekne. Ona jenom umí dávat. Když máte tělo, myslíte, že jste tělo a neustále jenom žebraíte. Proč? O všechno neustále jenom žebraíte. Tělo jenom žebra. A nejvyšší síla nemá tělo, a proto jenom dává. Když se přestanete se svým tělem ztotožňovat, od

té chvíle jenom dáváte světu. Dáváte světu přesně to, co potřebuje. A nikdy nežebráte. To je povaha božského Já a tamto je povaha myslí. Ale vy nejste tělo.

Když jste byli malinké dítě, byli jste jenom pár decimetrů velcí. Vaše osobnost narostla, jak jste dospívali a stárli. Stále se měníte, jak pokračuje váš věk. Já jsem támhle na fotce v devětatdvaceti. A jak vypadám teď? Jsem snad tamta fotka nebo jsem tohleto (Šrí Brahmam ukazuje na sebe)? Ztotožňovat se s tělem je velmi nesprávné. Vy nejste tělo. Protože, než jste se narodili, tak jste ho neměli.

Když na tělo nemyslíte, tak ho nemáte. A když se vám zdá sen, tak ho také nemáte. A když spíte bezesným spánkem, tak také nemáte tělo. Ale v okamžiku, kdy něco začnete soudit, když vás napadne nějaká touha, tak se okamžitě spojíte se svým tělem. Když se cítíte šťastní a klidní, tak se svým tělem neztotožňujete. Také v okamžiku, kdy naplníte svojí touhu, se se svým tělem neztotožňujete. Když se věnujete nějaké špatné činnosti, v tu chvíli se s tělem naprosto ztotožňujete. Realizovaní lidé, různé inkarnace říkají dobro je bůh, to špatné je člověk. Protože, když máte klid a jste šťastní, to je to dobré, protože v tu chvíli ztrácíte ztotožněnost s tělem.

Třeba máte různé zlozvyky a opijíte se. Chcete ještě sklenici a ještě další. Proč takhle v tu chvíli přemýšlíte? Protože jste v ten okamžik naprosto propojeni se svým tělem. Třeba se rádi koukáte na něco negativního. A v tu chvíli jste naprosto ztotožnění se svým tělem a díváte se na to. Jste naplnění všelijakými nesmyslnými emocemi. Problém je v tom, že jste skrze mysl ztotožnění s tělem.

Když máme ve svém srdci klid, tak se skoro nikdo se svým tělem neztotožňuje. V tu chvíli o svém těle nepřemýšlíme. Proč? Protože v tu chvíli se děje jenom dobré. Všechno se odehrává jenom v nás. Chcete jít třeba do kina? Chcete cestovat po světě? Nemusíte. Stačí se jenom dívat na velkofilm, který se odehrává ve vás. Je to neuvěřitelný film. Ten váš film je stejně nejlepší film na světě. Celý svět je ve vašem filmu. Tak se na ten film koukejte. Vidíte třeba fotku Niagarských vodopádů a je vám jasné, že je to něco úžasného ... a začíná film. Když se tam jedete podívat, vidíte pořád svůj film. Proč cestovat takovou dálku? Vždyť vidíte pořád jen svůj film. Dali jste za to tolik peněz. Nemusíte si kupovat drahou letenku, vždyť se můžete dívat na svůj film, je pořád stejný.

Další takový film se odehrává ve vašem spánku. Třeba se vám zdá, že naplňujete nějakou svojí touhu. A ten film, je váš tajný film. A můžete se na něj koukat jenom vy a nikdo jiný. A najednou někdo zaklepe na dveře. „Otevřete.“ Vy se najednou probudíte a otevřete dveře. Pak jdete zase spát a přemýšlíte o tom zážitku. A chcete zase rychle ten zážitek, protože byl tak bezvadný. A jste strašně zklamaný, protože už se nevrací. A jste i naštvaní. Jste naštvaní na toho

člověka, protože zaklepal na dveře. „Ztratil jsem svou velkou šanci.“ Vždyť tam nic nebylo, je to jenom film. Ten film jste dali dohromady sami. Vždyť jste jak režisér, tak střiháč, kameraman i hlavní hrdina. Vy celý film řídíte, stojíte s klapkou, ovládáte světla a když někdo zaklepe, musíte film přerušit a pak začít znova.

Realizovaný člověk žádný film nemá. On si toho filmu nevšímá. Nějaký film tam je, ale jsou to jenom prázdná políčka. Protože v tom filmu nic není, tak se v něm také nic nehýbe, nemění. To osvětlení je to světlo, které svítí na ten film. To je to jediné, co v něm zůstává. Bez té lampy se nedá použít promítačka. Osvícení je jenom to světlo, ne to ostatní. Žádné kamery, žádný režisér, žádný asistent. Jenom to světlo. Osvícení je jenom světlo, ale není to jako denní světlo. Světlo je, když třeba někdy cítíme naprosté uspokojení a klid. To je síla toho světla, to je síla božského Já. I ve tmě je to světlo. Proto se nesnažme představit si to světlo. Protože božské Já pohání jak denní světlo, tak tmu. Je ještě zatím. Kamera, film, to co se promítá, vůbec neovlivňuje světlo. Světlo je tím nedotknuté. Světlo zůstává takové, jaké je. Světlo je naše srdce, naše božské Já, které nic nepotřebuje a neovlivňuje ho ani mysl, ani myšlenky, ani nic na světě.

Vy si ale říkáte, no jo, ale když ten film skončí, jak budu žít, vždyť tam nic nebude. Ale po realizaci jste nesmrtelní. Člověk neumře, duše neumírá. A to je měřítko velikosti. Tato síla vstupuje také do srdcí všech ostatních bytostí. Ale proti tomu vaše mysl do nikoho jiného vstoupit nemůže. Protože vaše mysl je omezená, týká se jenom vašeho těla, jenom vás. Svým omezeným tělem, svou omezenou myslí nemůžete nikomu na světě pomoci. To, že ve vaší mysli se objevuje dualita, různé rozdíly, je proto, že mysl je vzdálená od božského Já, protože se od něj vzdálila. Když je vaše mysl plná pohybu, jak můžete zasáhnout srdce někoho jiného? Když chcete jinému člověku pomoci, je snadné se napojit na jeho srdce, pokud máte sami čisté srdce a nemáte v sobě žádný pohyb, jenom klid. Tahle síla božského Já vám dá všechno. Ona je ve vašem srdci. Ten klid je ve vašem srdci. A to srdce je váš přirozený stav.

Když jsme byli malé děti, ten zážitek jsme měli. Nyní se musíme vrátit do toho stavu.

Všechno, co víte, zapomeňte. Všechno odstraňujte. Vy vnímáte stále sebe a svět kolem vás. A tuhle znalost sebe a světa odstraňte. A tímto odstraňováním se vracíte pomalu zpátky do raného dětství. Čisté srdce znamená srdce malého dítěte. A klid znamená být jako malé dítě. Bez falešného já, bez ega, to je rané dětství. Není možné stát se dítětem pomocí vašeho úsilí a různých konceptů a přemýšlení. Musíme nějak dosáhnout stavu raného dětství. Dotazováním, konáním dobré činnosti. Pokud například ode dneška upustíte od všech svých tužeb, tak se vydáváte na cestu do svého dětství.

Jednou se mně stalo, že mě kousl had. Bylo to se mnou nahnuté. Doktor říkal, že asi umřu. Mně se doneslo, že to řekl doktor. Před tím, než mě had kousl, už

jsem se odevzdal bohu. Věděl jsem, že stejně umřu. A pokud to přežiju, odevzdávám svůj život a všechno nejvyšší moci. V ten okamžik jsem se takhle silně rozhodl. Kdybych v ten okamžik zemřel, nemohl bych se už úplně odevzdat. Z milosti božské síly jsme naživu. Ta síla zničila moji smrt. Já jsem se v tu ránu rozhodl, že odevzdávám všechno svoje božské síle. Od té doby žiju jenom kvůli božskému Já. Já se smrtí nemám žádný problém.

Říkám vám proto, když teď zemřete, tak ztratíte tuhle příležitost. Řekněte si, že teď máte zrovna umřít. Ono to tak je. Z milosti boží můžete žít dál. Proto věřte božskému Já, odevzdejte se mu a nepřemýšlejte o svém těle. Pokud se začnete věnovat svému tělu, porušili jste svůj slib. K cíli nás nedovede nějaká naše představivost, myšlenky, uvažování. Musíte v sobě posílit víru, odevzdání, klid, štěstí. To, co vám pomáhá k osvětlení, musíte následovat. To, že máme tento život, je opravdu velké štěstí. Ale co se stane v budoucnu, není v našich rukou, nedokážeme to ovlivnit. Uvědomte si, že celý život každý den se prostě ve vás střídají různé pocity a myšlenky. Nic jiného to není. Vzbudíte se, dáte si sprchu, vyčistíte si zuby, pracujete, jíte... Tohle je každý den stejné. To není život. Tohle je jenom rutina, která se odehrává od narození až do smrti. Je to velká šance, musíte využít každou vteřinu, abyste byli na cestě k osvětlení. Když budete vzhlížet k božskému Já, ono se bude dívat na vás. Dělejte pro božské Já a ono bude dělat pro vás. Protože božské Já vám stejně všechno dává, jenom vaše ego se tváří, že je to jinak. Když zapomenete na svoje tělo, jste božským Já. Jste bohem. Jste guru. A smrt se vás netýká. Když své tělo vnímáte, to tělo umírá.

Život je velice přirozený. Protože bůh, ta síla nám dává všechno. Vodu, světlo, zem, nebe, jídlo, stromy... všechno nám dává bůh. Nemáme žádný problém. Nic nám nechybí. Podívejte se na mravence, na komáry. Oni žijí přirozený život, nemají žádné touhy, bůh jim dává všechno, co potřebují. Ta síla dává každému velice pečlivě, co každý potřebuje. Ego tomu nerozumí, a proto vytváří touhy. Já chci víc, ještě víc. Touhy jsou nekonečné, jsou bez konce a překrývají skutečnou hodnotu božského Já. Zarazte přemýšlení a touhy, protože už všechno máte od nejvyšší síly. Proto žijte šťastně a v klidu.

To, co potřebujete, cokoli dalšího, vám ta síla dá a pomůže vám to. Proto moc o sobě a svém životě nepřemýšlejte. Co nejvíc, pokud to jde, nepřemýšlejte o sobě a svém životě. Nejvyšší síla všechno udělá. Řekněme, že máte majetek, peníze, nemovitosti, zlato. Pomůže vám to před smrtí? Jste šťastní z těch věcí? Nejste. Tak když vám nepřinesou štěstí, je to stejně k ničemu. Protože my přece chceme štěstí a klid. Když nám věci nepřinášejí štěstí a klid, tak nejsou vůbec k ničemu. Pokud jste šťastní a máte klid, tak nic nepotřebujete. To vám řekne vaše vlastní srdce. To vaše vlastní božské Já bude šťastné a spokojené. Nemusíte hledat štěstí venku ve věcech. Štěstí je ve vás už dávno. ■

SATSANG – 25.8.2005 RÁNO

Modlíme se k bohu. Ale k bohu se často modlíme s něčím negativním v mysli. Tím negativním se myslí, že se modlíme egem. Ego to jsou všechny vaše plány, návyky a zvyky. Když se modlíte k bohu, tak ty negativní věci ve vaší mysli vás z té modlitby ruší a táhnou vás směrem do světa. Pokud se nemodlíme s plným odevzdáním, anebo s plným vnitřním klidem, ta modlitba nemůže být vyslyšena. Správná modlitba je bez ega. Pokud se modlíme s otevřeným srdcem a nemáme přitom žádné plány, žádné úmysly, pak dojde k propojení s božskou silou. Proto většina našich modliteb nevychází. Když se modlíte, tak jenom chcete, aby vám bůh pomohl naplnit vaše představy, vaše touhy. Ale ty touhy nikdy nekončí, touhy to je připoutanost.

Jak se tedy správně modlit? To většina lidí neví. Skutečná modlitba je jenom ticho bez mysli, nehybnost, aniž by se mysl pohnula. To vede k připojení se k té nejvyšší síle. V ten okamžik do našeho srdce něco vstoupí ale není to iluze, je to boží milost. Naše srdce při tom naplní klid a to je ta boží milost. Ale pokud se modlíte, abyste dosáhli nějaké své touhy, to není správné, protože náš život se odvíjí podle naší karmy. Když se třeba díváme na nějaký film, díváte se na film od začátku až do konce. A protože se vám líbil, chcete se na něj dívat ještě někdy znovu a jdete na to zase do kina. A ten film postupně shlédnete stokrát. Je to stále stejný film. Změnilo se v něm něco? Je možné, aby se ten film nějak změnil? Není. Ten film toho přitom obsahuje tolik, jsou v něm všelijaké touhy, různě naplňované, různé nehody, všelijaké incidenty, štěstí, ale on se nemění, on je pořád stejný. Stejně tak náš životní film už je natočený.

Když jsme se narodili, tak nám ten film bůh přiřadil a váš život se odvíjí podle toho filmu. Ale vy si přitom říkáte, pomodlil jsem se a bůh mi pomohl naplnit mojí touhu, ale tak to není. Vaše prosba o vyslyšení vaší touhy a případné vyslyšení té prosby, to je už zaznamenané v tom filmu předem. Ten, kdo se modlí bez jakékoli touhy, může velice rychle dosáhnout osvícení, protože všechny ty touhy a představy jsou ego a ego vám nedovoluje pochopit pravdu. Bůh spočívá mimo naši mysl, mimo tento svět. Naše mysl je démon, který nám nedovoluje vstoupit k bohu. A bůh si říká, proč ten nešťastník se ke mně nemůže přiblížit, vždyť žije neustále v iluzi. Bůh všechno ví, kdyby to nevěděl, jaký by to byl bůh. Bůh vládne tomuto vesmíru a ví všechno.

Svět se točí podle božihu plánu. Obvyčnou myslí není možné spatřit tento plán nebo boha. Vy jste ten bůh, ale myslíte si, jsem člověk. Co je to za myšlenku, já jsem člověk? Je to jenom konstrukce mysli. Mysl to je člověk. Když mysl zmizí, jste bohem. A v tu ránu nebude nic jiného k vidění, než jenom vy. Mysl většiny lidí je velmi slabá kvůli připoutanosti, zbytečným myšlenkám a žádostem. Musíte získat sílu, tuto sílu můžete získat, pokud budete méně přemýšlet. Třeba stále naříkáte a jste plni napětí, to je projev slabosti mysli, protože nemáte sílu žít správně život. Protože ztrácíte ten správný životní styl, který je v klidu. Touhy, zlost, lakomost, připoutanosti, pýcha, závist vám nikdy nedovolí být šťastní v životě a brání vám k dosažení osvícení. Stačí jediná z těchto vlastností a přicházíte o možnost dosáhnout osvícení, přicházíte o tu sílu. Když máte takový povahový rys v sobě, tak je mysl jím naplněná a ten rys se promítá do všech koutů mysli. Takové vlastnosti vás neustále táhnou ven do světa a nedovolují vám vstoupit do srdce.

Je ve světě nějaký trvalý pocit? Co je ve světě skutečné? Jediná realita je bůh. Všechno je jenom iluze, všechno je jenom nějaký výtvar, protože náš přirozený stav je klid a blaženost. Je to velký div, že lidé neustále hledají ten klid ve věcech a pocitech a v lidech ve světě. Vy přicházíte o tu svojí blaženost a štěstí těmito nesmysly ve vaší mysli. Svět, to jsou samé odpadky, ale vy ho pokládáte za bezvadný. Nevíte, co je skutečná krása. Skutečná krása je jenom uvnitř, ne venku. To smetí vás neustále tahá a vy se v něm pohybujete. A myslíte si, že je to smetí bezvadné a to je ta iluze, protože přicházíte o zážitek klidu. Všechny pocity, které vás potkávají v tom smetí, vás zase opustí a život přichází nazmar. Ten život vede jenom ke smrti, nevede vás k nesmrtnosti.

Máte volbu, chcete realizaci nebo iluzi? Bůh všechny pozoruje, pozoruje srdce všech a myslí všech. Váš život jde strašně rychle, nemáte čas si ani odpočinout. Proč tak pospícháte, kam pospícháte? Když spíte bezesným spánkem, váš spěch, vaše plány, vaše cíle, vaše nápady jsou všechny pryč. Jste tou myslí, když jste myslí, jste daleko od boha, ale kdo jste? Vy jste ten klid, vy jste To a To je To, nic jiného není. Když máte klid a cítíte vnitřní ticho v srdci, když se v tom objeví myšlenka, vy ale neztrácejte svůj klid, nenechte se tou myšlenkou strhnout, nesplyňte s tou myšlenkou. Udržte si pozornost a na tu myšlenku se podívejte,

aniž byste ztratili svou blaženost. Neztraťte ten klid a vidíte, jak přichází myšlenky a jenom je pozorujete.

Pokud klid neztratíte, pak vám mysl nepůsobí žádný problém. Když máte klid, je to ten klid, který vládne celému vesmíru. Když takto spočíváte v klidu, tak den ze dne se zvětšuje vaše síla a jste na dobré cestě k získání osvícení. Ten kdo má v srdci klid, dokáže sám spalovat to špatné ve své mysli. Taková síla do něj postupně vstoupí. Například člověk, který je plný napětí se rozhodne spáchat sebevraždu. Stačí, aby nevyšla jedna představa a člověk už myslí na sebevraždu, protože mysl je velice slabá, tak to napětí je příliš silné. Slabá mysl vás dokáže přivést do velmi nebezpečných situací. Vám není ničeho zapotřebí ve světě, buďte klidní a všechno k vám přijde. Nemusíte sami nikam chodit, získejte tu sílu klidu, to stačí. Touto silou vládne bůh vesmíru. Když máte klid, tak není vůbec problém žít ve světě. Ten klid vládne vesmíru, proto vás dokáže vést veli-

ce snadno, aniž by se vás dotklo jakékoli napětí.

Když budete pozorovat svoje myšlenky tím klidem, pak vám mysl nezpůsobí jediný problém. To je ta pozornost, to je vědomí, božské Já. Pokud vás mysl v jakýkoli okamžik strhne s sebou, je to ego. Pokud nejste připoutaní k žádné myšlence, žádnému pocitu ve své mysli, to je božské Já.

Díváte se nyní na své myšlenky odděleně a s klidem a to je skutečná meditace, to je přirozená praxe. Je ve vás nějaké napětí? Musíte vyvíjet nějaké úsilí ve své mysli? Je tam nějaké úsilí? Pokud máte klid a pozornost a nejste připoutaní ke své mysli, tak nepotřebujete vyvíjet žádný tlak, žádné úsilí. K některým myšlenkám jste připoutaní. Co je to za myšlenky? Ne všechny myšlenky jsou špatné. Některé myšlenky brání realizaci, některé pomáhají k realizaci. Pokud nevidíte svět se všemi jeho dualitami, pokud nevnímáte dualitu světa, pomáhá svět k vašemu klidu. Pokud v sobě nemáte pýchu, závist, lakomost a podobné vlastnosti, pak můžete v tom klidu spočívat. Pokud v sobě nemáte tyto vlastnosti, máte neustále klid a jste šťastní. Všechny překážky, které vám brání v klidu, musíte spálit. To ale nejde pomocí mysli.

Proč je těžké myslí zbavovat se vlastních negativních věcí? Protože mysl nechce sama sebe ničit. Máte třeba jeden zlovyk. A odkud zničit ten zlovyk, můžete se od něj nějak oddělit? Je tam někdo druhý ve vaší mysli, kdo by se postaral o to zabití? Tu špatnou myšlenku jste stvořili sami a sami uvažujete o zničení té myšlenky. Jak je to možné udělat? Kdybyste měli sílu zničit špatnou myšlenku, ona by se ani neobjevila. Mimo mysl leží jistá síla a ta síla dokáže spálit tu špatnou věc ve vás, protože tahle myšlenka není skutečná. Když jste byli malé děti, tak jste neměli tento negativní rys, v budoucnu ten zlovyk taky nebudete mít, objevil se například během vašeho dospělého života. Předtím tam nebyl a potom tam také nebude. Je to prostě nějaký váš výtvar.

Když vstoupíte do svého vnitřního klidu, ten klid zničí tu špatnou vlastnost. Ale lidé si často myslí, když tu touhu naplním, tak pak budu mít pokoj. Jenomže tak to nefunguje. Když ji naplníte, objeví se hned další miliony myšlenek. Avšak když ten zlovyk v sobě spálíte, tak z toho získáte ještě větší sílu. Máme klid a prochází kolem nás myšlenky, dobré myšlenky nás utvrzují v tom klidu, takže jde pouze o ty špatné myšlenky, kterých se musíme zbavit.

Musíme akorát spálit svojí připoutanost, chamtivost, svojí lakomost, pýchu, zlost. Stačí jenom touha a spousta lidí na světě s ní má množství problémů. Když spálíte tu touhu, tak s ní zmizí spousta jiných myšlenek. Když se zbavíte jednoho špatného rysu v sobě, tak získáte rázem 20% síly k dosažení realizace. Stačí spočívat v klidu a uvědomit si, že bůh nám stejně všechno dává a ví, jaké máme potřeby, takže se mu stačí odevzdat, tu touhu nepotřebujeme. Můžeme tu touhu spálit absolutním klidem, anebo vírou v tu nejvyšší sílu. Co znamená ta víra? Bůh nám dává všechno, takže nepotřebujeme žádné touhy. Tento způsob také spaluje touhy. Když máte víru sami v sebe, můžete jít touto cestou, protože ta síla je ve vás. Musíte mít důvěru v božské Já, ne v ego. Důvěra v božské Já tu touhu může snadno odstranit. Takže jsme si řekli o dvou způsobech, jak zni-

čit negativní věci ve svých myslích. Je ještě jedna stezka, jak ničit špatné věci v našich myslích. Například máte návyk na pití alkoholu. V okamžiku, kdy se vás zmocní touha po pití, ztrácíte svůj klid. Ale víno vám trvalý klid nemůže dát a ten klid už jste předtím měli v srdci, tak jak teď odstranit tu myšlenku na víno? Když se myšlenka na víno objeví, zeptejte se: Čí je to myšlenka? Protože kdo má tu myšlenku, má tu myšlenku zeď nebo fotoaparát nebo mikrofon? Čí je to myšlenka? Je moje. A já jsem tohle tělo a říkáte si, já jsem tělo. Když rozvážíte, čí je to zlozvyk, koho to víno přitahuje, kdo je ten, co cítí tu úlevu a kdo ho jde koupit. Co jde to víno koupit? K čemu je to zapotřebí? A co se stane, až se napiji toho vína? To jsou všechno otázky: Čí je to myšlenka? Okamžitě se zeptejte: Čí je to myšlenka? Vy se vlastně ptáte sami sebe. Když se zeptáte sami sebe: Čí je myšlenka na to pití? Je tam ta otázka, takže nemyslíte v tu chvíli na víno. Stačí se zeptat: Čí, čí to je? Pak se zeptejte: Pro koho je to víno? Je nutné nevidět vizi toho vína, protože když se dotazujete, je to hledání pravdy.

Teď máte klid, řekněme, že vás čeká venku nějaká práce a jste trochu nesví. Když se ta myšlenka ve vás objeví, tak se zeptejte, čí je to myšlenka a ponořte se dovnitř a hledejte, čí to je. A tímto mechanismem tu myšlenku rozpustíte. Sami si to teď vyzkoušejte. Když máte klid, není třeba se dotazovat, ale v tom přichází jedno napětí, jedna myšlenka, která vám nějak vadí, jedna připoutanost. V tento okamžik se zeptejte: Komu se to jeví, čí to je? Touto otázkou se dotazujete, vyšetřujete a zjišťujete, jak je to ve vás a tím nepřímo zabíjíte ego. Ale když už jste v moci toho zlozvyku, tak není možné se dotazovat. Místo toho jde většina lidí do obchodu pro víno. V ten okamžik vám nic nepomůže, ani zvenčí ani zevnitř. Je to zároveň velice snadné a velice těžké, ale je to přirozená otázka. Je to velmi přirozená cesta, jak v sobě spálit ego.

Když se zeptáte: Komu se to jeví nebo čí to je? Co je to přece za otázku? Přece se to jeví mně. Ale nejde o odpověď. Říkám, jenom se zeptejte: Komu se to jeví? Neodpovídejte, jeví se to mně, jenom se zeptejte. Co je to tedy za otázku: Komu se to jeví, k čemu to je? Komu patří tato deka? A mysl po tom pátrá. Čí to je deka, je tvoje nebo tvoje nebo tvoje...? Proč se ptáte? Protože neznáte odpověď. Tak proto se ptejte: Čí to je? Já se tedy ptám: Čí to je deka, vaše nebo vaše...? Já se to snažím zjistit. My se ptáme, protože to nevíme a chceme to zjistit. A když někdo řekne, to je moje deka, tak co se stalo s tím vyšetřováním? Už se dostavila odpověď, tak už není potřeba se dál ptát. Ta myšlenka vás předtím nenapadla a najednou ta myšlenka, která má v sobě to napětí se objeví, předtím tam nebylo napětí s tou myšlenkou. A najednou se objeví a vy se okamžitě zeptejte: Čí je ta myšlenka? Ptejte se: Čí je, čí je to myšlenka, čí je tahle myšlenka? A to je vše. Nepřijímete žádnou odpověď, je přece moje, protože tu odpověď vám dává vaše ego. Ta odpověď je jenom ta myšlenka. Ta odpověď je iluze. Ta odpověď není správná. Ta myšlenka také nebyla správná. Je to zamotaný kruh. Když přijmete odpověď, tak jen přibude myšlenek, to není to správné dotazování.

Všimnete si najednou, že je ve vaší mysli nějaké napětí, nějaký rozruch. Komu

se jeví ten rozruch? Zeptejte se sami sebe: Komu se to jeví, čí je ten rozruch? Když se zeptáte, komu se to jeví, tak to vyšetřujete. Ten princip je v tom, že během toho dotazování, ego nedokáže vytvářet nové myšlenky. Když se zeptáte, komu se to jeví, ego zmlkne. Když ego mlčí a vy pátráte uvnitř sebe, ta myšlenka se automaticky rozpustí. A máte zase ten klid, který jste měli předtím. A to je ta další stezka, další metoda.

Vy si říkáte, tohle ale není žádná metoda. V tom je ta chyba, že nikdy nezjišťujeme, jak je to s naší myslí. Zkuste třeba dneska až do šesté do večera. Nejde to třeba v téhle fázi s nějakou velkou emocí, s nějakým velkým problémem, ale

když přijde nějaký malý problém, zeptejte se: Čí je to problém? Komu se to jeví? A ten problém zmizí. Když teď například nemáme v mysli žádný rozruch, zkuste to rovnou teď. Když se objeví nějaký rozruch ve vaší mysli, zeptejte se: Čí je to rozruch? Komu se to jeví? A hledejte uvnitř sebe, vyšetřete to.

To dotazování, vyšetřování, tím se myslí pouze se dívat do prázdnoty. A ta myšlenka se ihned rozpustí. Ale když je to nějaký velice silný problém, tak to nejde tak snadno rozpustit. Ale vezměme si příklad z velké skály. My do té skály tlučeme. Velký balvan, do kterého tlučeme, se nám podaří rozbít až na podesáté. Devětkrát jste do toho praštili a nic, a na podesáté se ten kámen rozbil. Ale těch devět úderů bylo také užitečných, to nebyla ztráta. Ale my si říkáme, devětkrát jsem to zkusil a nic, ale na podesáté se balvan rozskočil, proto ty pokusy nejsou zbytečné, mají svůj význam. Pokud máme v sobě nějaký hluboký problém, tak se musíme zeptat třeba desetkrát. Pokud je to křemínek, stačí jeden úder. Pokud máte jenom malý problém, stačí jedna rána, stačí se zeptat: Čí je to problém? Tohle nikdy neselže, protože tady nehraje roli ego. To pátrání nás už zavede za ego.

Teď se jedna paní směje a já se jí ptám: Kdo se směje? Čí je to smích? Řekněte mi, kdo se směje? Neříkejte mi, já se směji. Já chci: Čí je to smích? Ne žádné odpovědi, nepřijmu žádnou vaši odpověď. Je to jenom otázka. A to je úspěch. Ptejte se sama sebe. Když se do hloubky ptáte, kdo se směje, kdo to nařiká, nedostanete žádnou odpověď. Máme tady zeď, kterou můžu natřít na bílo. Kdyby tam byl prázdný prostor, jak ho můžu natřít na bílo? Vevnitř nás cosi je, něco tam je a na to se ta myšlenka přilepí. Když se zeptáte, tak to zmizí, protože tam není ta zeď, na kterou můžete něco natřít, ta zeď zmizela. Když se zeptáte, čí to je, tak ta zeď zmizí. Zkuste to dneska až do šesti do večera, ale neztrácejte svůj klid. Když ztratíte svůj klid, tak to nikam nevede, tak to nedělejte. Když ztratíte klid, tak se stáváte myslí a jak můžete dosáhnout klidu. Teď posloucháte. Kdo poslouchá? Zeptejte se sami sebe teď uvnitř: Kdo poslouchá? Kdo slyší? Pokud řeknete, já přece poslouchám, tak tu odpověď vytvořila vaše mysl a nepřijmete jí. V tu chvíli se prostě ego zeptá a ego si samo odpoví. A tohle přeci nikam nevede.

Jenom se zeptejte, zeptejte se. Já se můžu zeptat: Komu to přednáším, kdo to přednáší? Když se zeptám sám sebe: Kdo to tady přednáší a komu? Uvnitř nic. Takto tu myšlenku snadno rozpustíte. Ať je to jakékoli napětí nebo problém ve vašem životě, spočívajte vždy v klidu a zmizí. Anebo se odevzdejte bohu a vězte, že je to správně, protože ta nejvyšší síla dělá všechno správně a to špatné ve vás zmizí. Zjistíte, že je všechno správně a tu myšlenku tím rozpustíte. A když tyto dvě metody selžou, tak se zeptejte: Čí to je? Ono se to na chvíli rozpustí a zase se to třeba objeví, tak se zase zeptejte. Čí to je? Rozpustí se to a zase povstane a pořád dokola. Tím, že se to na chvíli rozpustí, tak jste tomu pořádně nařezali. A pak povstane absolutní vědomí a to napětí se už neobjeví a klid ve vás zůstane. Prostě to co přijde, tak zase odejde. Jenom klid nikdy nepřichází a neodchází, ten je trvalý. Teď to co přijde, tak zase odejde. Jak ten příchod, tak

ten odchod myšlenky je váš výtvar, ale klid a božské Já jsou neustále tak jak jsou. A to je vaše skutečná povaha. Tohle jsou jenom nějaké pohyby v mysli.

Meditace znamená spočívání v klidu, odevzdat se, anebo se zeptejte: Čí to je myšlenka? Včera jsme rozdávali kartičky s nápisem meditace. Teď už chápeme, co je to ten klid, bytí, bytí znamená ten klid. Na té kartičce, když se ve vás objeví jakýkoli problém, je napsáno, ptejte se: Čí to je problém? A my jsme si teď vysvětlili dopodrobna, jak je to s tou otázkou: Čí je to problém? Budeme si v následujících dnech postupně vysvětlovat, jak je to s tím dotazováním, ještě do větších detailů. V této metodě, kterou vám neustále vysvětluji, nehraje roli žádné napětí, žádné deprese, žádný tlak. Protože v tomto procesu není potřeba mysl.

A teď z toho klidu ve kterém jste, se zeptejte: Komu se jeví tento svět? A vejděte dovnitř a zůstaňte v tichu svého srdce. Komu se jeví tento svět? A celý svět, celá myšlenka na celý svět se rozpustí. Chce to ještě trošku cvičení, ale v této metodě cvičení znamená nezaměstnávat mysl. To je skutečná meditace. Nezatěžujte svoji mysl, nedávejte jí nic na práci. Nesnažte se nic vědět, nic chápat, nepřemýšlejte o zážitcích. Nepřemýšlejte o nějakých schopnostech, o nějakých zázracích. Komu se jeví ten zázrak, čí je ten zázrak?

Hledejte uvnitř, nenajdete tam žádnou adresu. Tohle je pohlednice bez adresy. A kam ten pohled dojde? Když se zeptáte uvnitř sebe, nenajdete žádnou adresu, žádného adresáta. Já se ptám: Čí je to napětí? Ta myšlenka nemá na sobě napsanou adresu, proto já se snažím tu adresu zjistit. Komu se má doručit ta pohlednice s tím napětím, hledám tu adresu, hledám uvnitř sebe. Tam na té pohlednici není žádná adresa, komu jí doručím, komu to mám dát? Já jsem inteligentní člověk, ale jak to vyřešit. V bezesném spánku nám zmizí právě ta adresa přirozenou cestou. A svět se ptá: Kde je Brahmam? Já hledám, já se snažím to zjistit, ale tu adresu nemůžu najít, není tam adresa, to jméno nemá adresu. Kde je Brahmam? Řekněte mi, jakou má adresu? V bezesném spánku nemáte žádnou adresu. Říkáte, to je Brahmam, tady na té fotce, vždyť já jsem ho viděl. Bezvadný, ale já se podívám dovnitř a usnete hlubokým spánkem a najednou je Brahmam pryč a bez adresy. Když se vzbudíte, tak najednou říkáte, proč jste mi to nedali, vy jste mi tu adresu nedali, já jsem vážený člověk, vy si to schytáte. Copak ten člověk nemá adresu, vždyť se tady objevil a tady něco povídá. Já vás přece vidím. Ale uvnitř není žádná adresa.

Každý den pátrejme a dotazujme se svojí myslí neustále, nepřemýšlejme o světě. Dotazování znamená spalování a odstraňování. To spalování a odstraňování je velice přirozený proces. To spalování se děje bez úsilí naší mysli. Je to opravdu velice přirozený proces. Realizace je přirozená. Nepotřebujete žádné velké úsilí. Velké úsilí vyvíjíte, abyste odstraňovali nějaké hluboce vryté návyky, jde jenom o to odstraňování. Realizace je snadná. Realizace je velmi, velmi, velmi, kolikrát chcete, tak tam napište, velmi snadná. Stačí spočívát v klidu. ■

SATSANG – 28.8.2005 VEČER

Pokud se pohroužíme do hluboké meditace, někdy máme dojem, že naše tělo je nesmírně lehké. Když máme tento zážitek a někam jdeme, máme dojem, že se vznášíme ve vzduchu. To se děje proto, že během meditace zmizí činnost mysli a může se nám zdát, že jsme velice lehcí.

Někdy v sobě vidíme obrovskou záři, v té záři nic jiného není. Někdy naopak vaše tělo velice ztěžkne. Je to, jako kdybychom byli těžká skála, jako kdybychom drželi obrovskou skálu. Máme dojem takové tíhy. Někdy během hluboké meditace můžeme slyšet jakoby zvuky flétny nebo jiné zvuky. Anebo se z ničeho nic rozesmějete nebo rozpláčete bez důvodu. Někdy se můžeme dozvědět budoucnost. Někdy když někam jdete, třeba do nějakého nového domu na nové místo, máte dojem, že už jste tam někdy předtím byli. Anebo když hluboce meditujete, přijde k vám nějaká rada. Nebo ve snu se vám také může objevit osvícený člověk a požehnat vám a dát vám nějaké rady. Pokud se realizovaná bytost objeví ve vašem snu, není to iluze, je to skutečné. Protože osvícené osoby nemají mysl, nemají tělo. Proto se mohou objevit v našich snech a mohou nám požehnat a potom v tom snu máme zážitek klidu.

A tyhle zážitky přicházejí a zase odcházejí, proto spočívejte dále v té hloubce, v meditaci, nevěnujte žádnou pozornost těmto divům nebo zážitkům a zázrakům. Někaké síly může mít pouze mysl. Realizace znamená odstranění, spálení našeho ztotožnění se svým hrubým tělem. Jemné tělo pracuje ve snech. A kauzální tělo, což je naše inteligence, naše schopnost pamatovat si, rozumět, znát i toto kauzální a jemné tělo musí zmizet. Božské Já zakrývají tato tři těla, vy neustále žijete se svým hrubým tělem. Pokud ho přestanete vidět, pak uvidíte svoje jemné tělo. Když nevidíte jemné tělo, je tam ještě kauzální tělo. Vaše mysl vytváří tyto tři stavy neustále, ale pod těmito třemi těly nebo uvnitř nich je ten pohon božské síly. Ego to jsou tato tři těla. Ego je ten, kdo vytváří stav bdění, což je hrubé tělo. Vytváří sen, což je jemné tělo, třetí kauzální tělo je naše inteligence, schopnost paměti, porozumění, znalost - tohle všechno. A vy musíte dojít do božského Já za těmi třemi těly. Tam ono spočívá.

Když se dotazujete po Já nebo meditujete a objeví se nějaká myšlenka, pak ta myšlenka je propojena s vaším hrubým tělem a není propojená s božským Já. Tento spoj, to propojení s hrubým tělem, zprostředkovává ego. Když se vynoří myšlenka, která je ztotožněná s vaším tělem, okamžitě zapomínáte a stáváte se tou myšlenkou a jste otočení ke světu. Jste připoutáni ke světu, to znamená k hrubému tělu. Hrubé tělo a svět to je stej-

né. Pokud se se svým tělem ztotožníte, okamžitě k tomu patří veškeré pocity a vztah ke světu. K této chybě, k tomu, že se necháte strhnout, dochází proto, že nemáte pozornost.

Ve stavu bdění je možné abychom tento spoj mezi egem a tělem přestříhli. Mezi myšlenkou a tělem, ale ne skrz přemýšlení, ne nějakou představou, ne nějakým úsilím. Ten spoj dokáže odstranit jedině klid božského Já. Klid božského Já vám dá okamžitě nepřipoutanost k hrubému, jemnému i kauzálnímu tělu. Klid nikdy nepřijde díky hrubému, jemnému nebo kauzálnímu tělu. Jedině klid, který je naprosto nezávislý, má sílu a tenhle klid pohání tato tři těla. V hlubokém spánku všechna tři těla zmizí. V hlubokém spánku není ego, proto tam nejsou tato tři těla. Proto musíte mít pozornost a nebyť připoutáni k těmto třem tělům. Toho lze dosáhnout jenom, když bdíme. Protože máme pozornost a máme možnost cvičit. Ve spánku nemůžeme provádět žádnou duchovní praxi, protože ve spánku není možné vyvinout úsilí. Proto jemné tělo nedokáže provádět duchovní praxi. A kauzální tělo také nedokáže dělat praxi, z něj přicházejí všechny myšlenky. Není možné té nejvyšší síle porozumět, protože ona je za tím, za schopností porozumění. Mysl nedokáže porozumět božskému Já, ale božské Já vidí všechny tři těla a mysl a svět. Božské Já je za nimi.

Ale vy přitom říkáte, já vím, jak je to, já znám všechny duchovní metody, vím jaký je bůh. Ale pochopení a porozumění, je jen na úrovni mysli, my známe jen to, co má nějaký tvar a jméno, co si můžeme vybavit z paměti. Naše chápání se týká jen světa a našich tří těl. Vzpomínání se týká jenom znalostí světa a vašich tří těl, jenom to, co jste již zažili. Toto pochopení, znalost a vzpomínání je jenom ego. Proto ego nemůže obsáhnout boha, protože si na něj nemůže rozpomenout. Pokud si něco vybavíte, pokud něco vidíte, je to výsledek něčeho, co jste zažili, něčeho, co je uloženo ve vaší mysli. Například vaše dětství, jak jste vyrůstali, vaše vesnice, vaši přátelé. To už jste všechno viděli a rozumíte tomu. Je to uloženo ve vaší mysli. A když si na ně vzpomenete, vidíte je ve své mysli. Znáte boha? Rozumíte bohu? Ne. Vzpomínáte si na boha, máte ho uloženého v paměti? Také ne. Protože jste ho neviděli, nerozumíte mu a nemáte ho uloženého v paměti. Vaše schopnost porozumět a zapamatovat si věci, je jenom v mysli, netýká se to božského Já, nemůže se ho dotknout.

Tato tři těla, jak jsme říkali, vyrábí ego. A po smrti tato tři těla mizí včetně ega. Proč mizí ego? Protože ego a tělo je totéž. Obojí po smrti zmizí. Tato tři těla jsou pouze výtvořem ega. Ego je vytváří během našeho života a po smrti všechna tři těla zmizí. Proto musíte vstoupit hluboko ve své meditaci a spočívat v božském Já.

Když vstoupíte do svého nitra, objevují se najednou myšlenky. Zaměřte svou plnou pozornost na tu myšlenku a ona musí zmizet. Pokud se nerozplyne, tak se okamžitě zeptejte: „Čí je to myšlenka?“ Pokud to ta myšlenka

ještě přežije, tak se zeptejte: „Je ta myšlenka moje?“ Pokud se jí ještě nezbavíte, zeptejte se: „Kdo jsem já?“ Tyto tři otázky pomáhají spálit naše tři těla. Pokud se hluboko ve svém nitru zeptáte tyto tři otázky, co se děje? Znamená to, že se přímo dotazujete ega, a proto každá myšlenka musí zmizet. Žádná myšlenka nemůže v tu chvíli existovat. Proto se dívejte s plnou pozorností a odstraňte myšlenku, pokud se objeví. A je tam zase prázdno.

V tuto chvíli jste za úrovní hrubého, jemného a kauzálního těla. Ale tato prázdnota není božské Já. Mysl vytváří tuto prázdnotu. To ještě není cíl, nenechte se zmást tímto zážitkem prázdna. Za tou prázdnotou je božské Já. Proto běžte ještě hlouběji. Pak tam není nic než světlo, ale to také není božské Já. Běžte ještě za to světlo. Za tím světlem stále ještě něco je. Sestupujte níže. Klid. A nic tam není. Ale je tam jakýsi nepatrný pohyb mysli a vy teď s plnou pozorností zastavte ten pohyb mysli. Za tím ještě něco je, běžte dál, běžte ještě dál, to pořád není božské Já, to stále není božské Já, běžte ještě dál, protože tam pořád něco vidíte, a to je pozorovatel. Proto pokud jdete jakkoliv hluboko, a máte tento zážitek, a znáte ho, tak je tam v tu chvíli také pozorovatel. A ten pozorovatel zase vytvoří všechna tři těla. To je ego. Tato tři těla jsou závislá na egu.

Vy znáte zážitek božského Já ve stavu bdění. Pokračuje ten zážitek i ve vašem snu? Zeptejte se. Když spíte, přicházejí sny. A co váš zážitek božského Já ve vašem snu? Když bdíte a jste v tom hlubokém stavu, nedotýkájí se vás žádné pocity. Pokud tento skutečný zážitek máte během dne, měli byste ho mít i ve snu. Ve stavu bdění musíme cvičit, abychom se zbavili své iluze. Abychom se zbavili snů, protože ve snu samotném se nedá vyvinout úsilí. Síla božského Já pohání všechna naše tři těla, proto je ve snu také. A vy můžete vidět svůj sen odděleně, z pozice božského Já. Pokud ve vašem snu prožíváte nějaké špatné vlastnosti jako sobectví, závist a podobně, božské Já způsobí, že se od nich oddělíte. Vy třeba nemáte ve zvyku krást a teď ve snu vidíte, že košile vašeho manžela visí na věšáku a vy prohledáváte kapsy, abyste našla peníze. Kdyby to byl váš zvyk, tak se objeví i ve vašem snu. Pokud takový zvyk nemáte, tak ty peníze ve snu také nikdy neukradnete. Tak funguje pozornost božského Já. Když nejste pyšní nebo sobečtí, tak se ve snu stanete premiérem České republiky. A přichází za vámi všichni občané, aby vás poctili. Vy v sobě nemáte pýchu ani sobectví. Pokud v sobě tyto dvě vlastnosti nemáte, tak ani ve snu s vámi nehne, když za vámi přichází davy lidí a jenom to vidíte odděleně. Žádná světská sláva s vámi nepohne, protože už jste se zbavili pýchy, sobectví a závisti, a proto to pokračuje i ve snu. Pokud ztratíte svůj zážitek ve snu, tak musíte sestoupit opravdu do značné hloubky a hodně provádět dotazování, aby se vám vrátil zážitek. Musíte i ve snu být osvobozeni od všech svých pocitů, a ten klid potom vstoupí i do vašeho kauzálního těla. Všechny vaše znalosti

zmizí, nevíte nic, není tam žádné chápání, nejsou tam vzpomínky. V kauzálním tělu je jen ticho a klid. A pak máte vyrovnanou mysl. V mysli to není pořád nahoru a dolů. Potom se už nikdy nezabýváte svou minulostí nebo budoucností. Jenom jste. To není ani přítomnost, ani budoucnost ani minulost, protože tyto tři vyrábí ego.

Vy teď nejste svázáni s těmi třemi těly, ale ta těla tam pořád jsou. Musíte se dostat velmi hluboko do svého nitra. Ale toto všechno je velice přirozený proces a půjde to samo. Pokud přirozeně spočíváte bez myšlenek a pocitů, tak to jde samo do hloubky. Jako když slezeme do studny. Jako když jsme u studny a hodíme do ní kámen. Vy jste prostě otevřeli ruku a kámen padá do studny. Ten kámen automaticky padá do hloubky studny. Hloubkou ve vašem nitru mám na mysli to, že vy něco držíte v ruce, to co tam je, je třeba světlo nebo nějaká schopnost, nějaká síla, nebo nějaký stav nebo nějaké vzpomínky vy něco ve své ruce svíráte, ta mysl je k něčemu přichycená a tou hloubkou mám na mysli, že tu myšlenku pustíte, že automaticky spadnete do hloubky jako kámen spadne do studny. Ten kámen v sobě nemá žádnou inteligenci, ten kámen nic nezabrdí. Jde jenom o to otevřít tu ruku a spadnete do hloubky svého nitra. Uvolněte ve svém nitru sevření mysli, jak mysl svírá nějakou myšlenku, nějakou věc a ocitnete se v hloubce. A jste stále hlouběji a hlouběji. Pokud se objeví nějaká myšlenka, objeví se vaše tělo. A jste zase venku. Pokud uvnitř vidíte cokoli, svět nebo vaše tělo, tak ta milost okamžitě zakáže přístup dovnitř. Když máte klid a nejsou tam žádné zážitky, žádné myšlenky, tak je to otevřená země.

Když jste v hluboké meditaci, zapomínáte na své hrubé tělo, protože když tam není mysl, nejsou tam ani tyto tři těla. To vybavování si hrubého těla nebo čehokoliv jiného, je jenom věc mysli. Řekněme, že máte nějaký zážitek v hluboké meditaci. Když ten zážitek ztratíte a opět se ho pokoušíte získat, pracuje tam jenom vzpomínka. A ta vás nepustí do hloubky. Někteří hledající si říkají, ráno jsem měl takový hluboký zážitek a teď po dvou nebo třech hodinách se pokusím ho zase mít. A ten člověk se snaží sestoupit do svého nitra. Ale je to pořád řízené tou vzpomínkou. Proto nemůžete vstoupit do svého nitra. Kdybyste si ten zážitek nepamatovali, pak je snadné sestoupit do hloubky. Pokud o tom zážitku budete uvažovat, pokud si ho budete vybavovat, pokud na něj budete vzpomínat, jste neustále v mysli. Pokud se pohroužíte do svého nitra, přestaňte si cokoli vybavovat, přestaňte si vzpomínat, přestaňte rozumět, přestaňte vidět, pusťte z hlavy veškerý zájem o tyto věci. Ten zájem zahubte. Tento zájem je projev ega. Buďte velice otevření a mějte otevřené srdce.

Když jste v hloubce, rozšiřuje se naše pozornost, naše vědomí. S touto pozorností zkuste také rozpustit své sny. Jak se to dá udělat? Když jste vzhůru, tak svou pozorností rozpouštíte své hrubé tělo. Stejným způsobem

bem můžeme vidět vytváření snů. Můžeme vidět ten snový výtvar a když jsme v té hloubce, můžeme ho také rozpustit v bdění. A když jsme v hloubce a není tam nic jiného než božské Já, můžeme odstranit i kauzální tělo. Všechna tři těla musí zmizet. Také musí zmizet bdění, snění, hluboký spánek. Tyto tři stavy a pak jste To. Já jsem to, co jsem.

Vstupujeme tedy do hloubky a není tam ani jedno z těch tří těl ani svět. Jak je tedy máme odstranit? Když meditujete, objeví se myšlenky na vaše hrubé tělo. Ihned je odstraňte skrze klid nebo skrze dotazování Kdo jsem já? Pak se objeví nějaké věci z vašich snů a zase ty rozpusťte.

Buď klidem nebo dotazováním Kdo jsem já? Takto můžete rozpustit pozorností božského Já všechna tři těla včetně hlubokého spánku. Pozorností nebo dotazováním. Kdo to bdí? Kdo jsem já? Čí je to hrubé tělo? Kdo jsem já? Nejsem toto hrubé tělo, nejsem tento stav bdění. Čí je to jemné tělo? Čí je to sen? Kdo jsem já? Nejsem jemné tělo, nejsem tento sen. Pak rozpusťte kauzální tělo. Čí je kauzální tělo? Nejsem toto kauzální tělo. Proto Kdo jsem já?

Nejsem tato tři těla a nejsem tyto tři stavy bdění, snění a hlubokého spánku. A teď mi povězte, kdo jste. Přichází k vám nějaké odpovědi. Buď od stavu bdění, z vašich snů nebo vašeho hlubokého spánku. Nebo vám odpovídá vaše hrubé tělo, jemné nebo kauzální tělo. Ale ty odpovědi nepřijímejte, to nejste vy. Tak kdo jsem, tohle všechno nejsem, získejte odpověď. Pokud nějaká přijde, znamená to, že tam ještě něco je, je tam ještě něco k rozpouštění. A pokud máme v sobě spoustu připoutaností ke světu, pustí nás to do té hloubky v našem nitru? Ono se to jenom tak tváří.

Pokud jste otočeni ke světu, máte určitě problémy a starosti. Ať už cvičíte nebo ne. Vy chcete meditovat, ale vyskytují se tam pořád problémy, tak vám to nejde. A když nemeditujete, máte problémů strašně moc. Je jediná pomoc, jenom spočívat v klidu. Proto to nezanedbávejte a nedejte se odradit. Nenechte se odradit od dotazování, od spočívání v božském Já, od klidu. Říkám teď velice důležitou věc. Pokud nejste v klidu, pokud máte napětí, tak nikdy nemeditujte a neprovádějte žádné metody. Musíte mít v sobě určitou svěžest a alespoň trochu klidu a potom pokračujte. Ale nesmíte moc na mysl tlačit.

Někdo medituje, klid pořád nepřichází. Pořád nejsem v té hloubce. Chtěl bych mít aspoň nějaký zážitek. Já už tak dlouho medituji, čtyři hodiny už medituji a pořád se nic neděje v mém srdci. Když budete takhle přemýšlet, jak se to může ve vás prohloubit? Musíte být zticha, musíte být tím tichem. Pak to do vás přirozeně vstoupí a prohloubí se to. Ale v božském Já není žádná chyba, to jenom ve vaší mysli. Nezaměňujte to. Všechno vytváří pouze ego. Všechno je jenom výtvořem ega, božské Já je bezchybné. Pokud se objeví nějaká chyba, je to jenom věc mysli, ne božského Já. Ta chyba není v meditaci. Pokud meditace pokračuje velice přirozeně

a s klidem, dává nám stále větší sílu a prosvětluje naši mysl. A nikdy nám neublíží. Toto je výborný lék právě na odstraňování. Ale vy si říkáte, já medituji, a proto mám problémy, proto se mi nic nedaří, ale to je omyl. Když máte otevřené srdce, pak vaše víra v božské Já je skutečná. Ve vašem srdci se objevuje nejvyšší znalost, nejvyšší vědění. Ta nejvyšší síla, která vede vesmír, se o všechno postará.

Já vám to všechno popisují do podrobností, ale je to všechno stále mysl. Pokud máte v sobě tu nejvyšší sílu ve svém srdci, nesmíte nikdy ztratit víru v tu nejvyšší sílu, musíte jí svěřit klíčky od svého domu. Ona se ve vás ta síla neustále prohlubuje a prohlubuje. S pomocí této síly se všechno, co jsem popisoval, to odstraňování, odehrává přirozeně. Takového stavu není možné dosáhnout skrz mysl. Nejenom v tomto životě, ale v žádných životech, v žádném životě. Nic si nepředstavujte.

Pokud nedosáhnete osvícení, co s vámi bude? Pak bude bez vašeho hrubého těla fungovat vaše jemné tělo. Hrubé tělo leží na posteli, hrubé tělo odpočívá a jemné tělo se vynořuje ve snu. V tuto chvíli je všechno pro vás skutečné v tom snu. To je jemné tělo. Jemné tělo rozeznává dualitu, že je něco dobré či špatné. Když někdo zemře, jemné tělo neumírá. Jen hrubé tělo umře. To jemné tělo neumře, ale v tom snu není možné jakkoliv praktikovat. Stejně tak v jemném těle. Už tam není hrubé tělo, ale jenom jemné. Ten zážitek známe ze snu. Ten sen se nezdá hrubému tělu. Ten sen je oddělený od hrubého těla. Ve snu si to vezme jiné tělo, další tělo, jemné. Kromě toho hrubého těla máme ještě jedno tělo a to je jemné tělo. A to jemné tělo má bez pomoci hrubého všechno, co potřebuje. Ve snu máte tělo a to je právě to jemné.

Můžete jet třeba na lodi na řece nebo na moři a loď se může potopit a jemné tělo spadne do moře. Ale neumí plavat a jemné tělo umře. A samo brečí, že je mrtvé, ale není mrtvé. Jemné tělo zažívá všechny emoce. Může naříkat, může být sobecké, závistivé, má různé zážitky. Všechno tam je. To jemné tělo nepotřebuje přístřeší, nepotřebuje jídlo, nepotřebuje hrubé tělo. Prostě máte ještě jedno tělo a to je to jemné. To jsou věci. To, co jsou věci je, že po smrti se může dále pohybovat vaše jemné tělo. Vy se teď v životě sháníte po penězích, po opačném pohlaví nebo po něčem jiném. Když zemře hrubé tělo, jemné tělo pokračuje v hledání, jako dřív hledalo to hrubé. A mají šanci uspět? Hrubé tělo jediné má šanci uspět, jemné tělo nemůže naplnit své touhy. Proto ho odstraňte. Zkuste ho po smrti odstranit. Jste velice bezvadní lidé. Jste například velmi silný muž. Budiž. Zkuste spálit své jemné tělo. Po své smrti. To nejde. Teď máte život. Teď máte šanci, proto spalte své jemné tělo. Pokud ho nespálíte, tak si to jemné tělo vezme na sebe hrubé tělo, aby mohlo naplnit své touhy a všechny další nesmysly. A tenhleten koloběh nekončí. Smrt a narození. Pořád dokola. Tohle nemá nikdy konec. My ten svůj život necháváme pro-

téct mezi prsty. Každý v tom vidí akorát problém. Je lepší o tom vůbec nepřemýšlet. Ale zkuste nemít nikdy strach. Zkuste se zbavit strachu. To je možné, protože v sobě máte boží milost, ve svém srdci. Tohle je vaše hlavní práce. Vaše kancelář, rodina, nákupy jsou až potom. A hry a kouření a chlastání přichází až potom. Tohle je hlavní věc. Vy si říkáte, no jo, ale tak co, vždyť to můžu pustit k vodě. Jenomže vaše jemné tělo si ten návyk nese pořád dál, až po vaší smrti. Ale kdo se zbaví toho návyku v jemném těle. To nejde.

Například vás strašně baví hazardní hry. A jakmile vyjde slunce, vy už běžíte do herny a začnete hrát. Máte tři žolíky. Dneska mi to jde dobře a vydělal jsem spousty peněz a jsem hrozně spokojenej, ale jindy zase prohrajete. Teď jsem nedostal žádného žolíka. A vy od rána do večera hrajete a pak jdete spát. A začíná zase hazardní hra. To stejné se odehrává i ve vašem snu. A kdo tam hraje karty ve vašem snu? A kdo hrál během dne? On pokračuje v té hře aniž by použil tohle tělo. A kdo to je? Je tam další hazardní hráč. Skončí tohle někdy? Ne. To k čemu jste naprosto připoutaní, se objevuje ve vašich snech. Zkuste to ve snu vymazat. Copak to jde? Když zemřete, jemné tělo žije dál. A všichni se modlíte bože pomoz mojí duši. Něco tam je přece. Když jste takto připoutaní, ta modlitba nemůže uspět. Vy jenom chcete uspokojení pro sebe. Během dne ty modlitby nespějí, jak by mohly uspět v tom jemném těle ve spánku? Různí svatí lidé osvícení jim říkají démoni. Co to je démon, odkud se bere? Je to pravda, existuje nebo ne? Zeptejte se na to svého jemného těla, zeptejte se svého snu a pochopíte.

Já vám povídám o těch třech tělech proto, abyste získali tu pozornost, abyste uspěli v dotazování a meditacích. Pomoc je neustále při ruce, milost tam je neustále. To všechno už máte ve svém srdci. Já dávám tyto rady pouze těm, kteří mají mysl, ne realizovaným lidem. Ten kdo má realizaci, tak pro něj je mluvení plýtvání slov, protože tam nikdo neposlouchá, nejsou tam žádná těla. Tak tam není nikdo, komu bych mohl něco říkat. Nikdo tam vevnitř nenaslouchá, všechno je iluze, všechno je sen pro osvíceného člověka.

Proto vaše meditace by měla vstoupit do vašeho jemného a kauzálního těla. Dosáhnete uspokojení během dne v hrubém těle. Je příliš těžké se odpoutat od hrubého těla a během bdění. Odstranit jemné tělo je ještě těžší než odstranit hrubé tělo. A odstranit kauzální tělo je ještě těžší než odstranit jemné tělo. Pokud budete postupovat správně, nebudete s tím mít žádný problém. V absolutním vědomí všechny stavy bdění, snění a spánku a všechna tři těla zmizí. O tom není pochyb. Ale do toho absolutního vědomí nemůže nikdy nic zasáhnout. Všechno se může odehrát venku, ale nic ve vašem srdci.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Má-li někdo nějakou otázku, zeptejte se mě.

Otázka: myslím, že jsem možná špatně rozuměl, ale měl jsem pocit, že na začátku Brahmam říkal, že vlastně tou smrtí všechna tři těla zmizí, teď najednou říká něco jiného.

Odpověď: To bylo jenom pro osvíceného člověka, že zmizí všechny tři těla. V osvíceném člověku tato tři těla zmizí. Tato tři těla zmizí jenom pro osvíceného člověka. Po jejich smrti. Protože oni nemají smrt, tak se nedá hovořit u nich o nějakých tělech. Ale když zemřeme, nevíme o těch třech tělech. To nemáme schopnost toto vědět. To jemné tělo se tam objeví, ale vy o tom nevíte. Jak můžete po smrti říct, toto je mé jemné tělo? Po smrti nemáte ponětí o těchto třech tělech. Když je člověk realizovaný, neexistují pro něj žádná těla a žádná smrt.

Otázka: A jak se tedy zbavit toho jemného těla?

Odpověď: Bytí v klidu a nepřipoutanost k žádným myšlenkám. Pak je možné odstranit naše jemné tělo. Neztrácejte klid a pozornost. A nedovolte, abyste se připoutali k žádné myšlence. A tímto způsobem je to možné.

Otázka: Chci se zeptat, když ve snu se mi občas stane, že aniž bych se probudil, že si uvědomím že to je sen.

Odpověď: Ano, může být snadné ve snu rozpoznat, že to je sen. Ale ten sen musí zmizet. Toto je také možné. Anebo nesmíme ztratit ve snu pozornost. Pokud vidíme sen bez toho, aby se nás dotýkal, pak nám jemné tělo nezpůsobí žádný problém. Musíte mít ve snu pozornost. Musíte být odpoutaní od všech pocitů v tom snu. Když ten sen vidíte nepřipoutaně, odděleně s pozorností. Pokud máte ve snu pozornost, pokud vidíte sen jako sen nepřipoutaně, takovému člověku nehrozí nic od jemného těla. Potom zaměřte pozornost na kauzální tělo. Ten, kdo má pozornost ve snu, má šanci odstranit i kauzální tělo. Co to je kauzální tělo? Že něco víte, něco znáte, ale nic k vidění tu není a tím kauzální tělo zmizí. Pokud si nevzpomínáte, pokud si nic nezaznamenáváte v paměti, znamená to, že kauzální tělo umírá. Pokud se nebudete snažit ničemu rozumět, tak tam nebude rozumění, ono nic k porozumění tu není. Pokud toto zmizí, tak jste už i za tím kauzálním tělem.

Ptejte se.

Otázka: Stává se mi ve snu, že se mi zdá nějaký děj a já ho umím ovlivnit. To znamená, že mám pozornost ve snu.

Odpověď: Ano, je to pozornost. Znamená to, že máš pozornost ve snu. Protože ve snu není možné vyvíjet úsilí, ale pokud tam je nějaká taková síla, znamená to, že je to ta pozornost. Zkuste v tom snu ten sen měnit. Ten sen ten je, jak chce a zastaví se jen, když se vzbudíte. Když usnete,

zase pokračuje. Je možné, že tam máte zase jiné zážitky, ale sen pokračuje. Pokud ten sen můžeme ovlivňovat, aniž se vzbudíme, to může jedině ta pozornost. Takže je potřeba nebýt připoutaní k tomu snu. Ale když se vzbudíte a ten sen změníte, to už je zase mysl, to není pozornost. Řekněme, že ve snu někým jdete. Jdete do lesa a přichází k vám lev. A už je kousek od vás. Pokud tuhle scénu můžete změnit, ovlivnit, ten pocit můžete změnit a třeba vidět místo toho nebe. Pokud můžete jakoukoliv takovou scénu obrátit, změnit svojí pozorností, znamená to, že ve vás nějaká pozornost je. Je to ale vzácná věc. Ale je to možné, ale také to třeba není možné vždy. Ani pro

Přemka. Tato schopnost občas ten sen zvrátit se vyskytuje jen někdy. A třeba máte možnost jenom během chvilky a pak zase zmizí v tom snu. Když máte naprostý klid v mysli a usínáte, tak se ocítáte v hlubokém bezesném spánku a sen se neobjeví, protože jste úplně naplnění klidem. Když jste takhle v klidu a usnete, tak jste během pár vteřin v hlubokém spánku beze snů. Ale pokud se tam objeví sen, tak je pod ním neustále to vědomí. Když tam je takhle to vědomí, tak je možné ten sen ovlivnit. Ale ten zážitek zase zmizí a vy jste už v tom snu úplně. Ale tohle se nedá ovlivnit úsilím, protože ve spánku úsilí neexistuje. Tuto činnost může provádět jenom ta milost, síla božského Já.

Otázka: Já mám ne moc příjemnou zkušenost, že jakoby jsem se probouzela s tím, že tělo spalo, ale já jsem byla vzbuzená, nemohla jsem se pohnout... (otázce není moc rozumět) nikdo mi nebyl schopen vysvětlit, co to znamená.

Odpověď: Já vám tu odpověď dám skrze ticho a svoje požehnání. Nedá se tomu porozumět pomocí slov. Po tom, co vám požehnám, se na ten

problém podívejte znovu a pokud se nevyřeší, tak vám odpovím. Dám vám jeden příklad.

Spíte třeba hlubokým spánkem beze snů. Máte v tomto stavu ten problém? Je hrozně těžké tohle popsat, je to nějaký stav, kdy tam mysl není a božské Já tam je nebo není. Já jsem tomu také neporozuměl, protože to nejde. Pokud je to věc myslí, tak to zmizí v tichu. A pokud je to zážitek božského Já, tak není potřeba to nějak vysvětlovat. Já vám mohu říci, že po požehnání se vám tato věc to v mysli projasní. Tak potom za mnou přijďte a probereme váš problém a zkusíme ho odstranit pomocí té nejvyšší síly. Toto je v rukou božích.

Otázka: Já jsem se chtěl zeptat, když mám nějaký problém se závislostí nebo s čímkoliv, jestli se můžu obrátit na tu nejvyšší moc, aby mně třeba dala radu nebo osvětila?

Odpověď: Ano je možné se obrátit na tu vyšší sílu. Pokud se od toho jednoho problému odpoutáte, zmizí spousta dalších problémů. Protože pokud v sobě odstraníme ten velký problém, spolu s ním zmizí všechny malé problémy. A pak na vás žádné problémy nebudou moct. Jednou za mnou přišel jeden člověk. Nemůžu se zbavit kouření. Jsem na tom závislý a nemůžu se toho zbavit. Zeptal jsem se ho: „Chceš zážitek božského Já, věříš v božské Já?“ On na to neměl dost síly. Nejprve jsem ho vyzkoušel. „Chceš se opravdu zbavit toho problému?“ Řekl: „Ano“. Řekl jsem mu: „Kdykoliv si vezmeš cigaretu, uřízni si dva prsty. Slib si to sám sobě uvnitř. Když si vezmu cigaretu, přísahám, že si uříznu dva prsty. A teď mi to slib.“ Protože pokud je tato přísaha skutečná, tak okamžitě ta myšlenka, ta připoutanost ke kouření zmizí. Jde o to, že každý přičítá tomu tělu ještě větší důležitost než tomu kouření nebo tomu návyku. Když si ty prsty neuřízneš, tak ti je uříznu já. Takový slib musí udělat člověk, který má slabou mysl. A řekl jsem jinému člověku. Ten člověk říkal: „Já pořád musím myslet na ženský, pořád musím myslet na sex ve dne i v noci, co s tím můžu dělat?“ „Pokud se zbavíš té připoutanosti během dne“, řekl jsem mu, řekni si, pokud budu mít sex s jakoukoliv ženou, tak spáchám sebevraždu. Slib mi to. A pokud se potom v tobě ta touha objeví, tak já obětuji svůj život. A pak se taková myšlenka neobjeví, protože máte strach ze smrti. Ten sex není tak drahocenný jako váš život. Ty aktivity během dne, ty vaše závislosti pokračují ve vašich snech. Pokud toužíte po realizaci a učiníte takový slib v sobě, tak to ve vás zmizí. Pro takového člověka to napětí navždy zmizí. Pokud ten slib je skutečný, ani ve snu se ta touha neobjeví.

A takovouhle sílu vy potřebujete kvůli realizaci. Jak získat takovou sílu? Nemáte klid, máte starosti, pořád vás něco ruší. Proto udělejte to, že se takto silně rozhodnete nebo se naprosto odevzdejte božskému Já. Ale tyto závislosti vám neumožní se odevzdat, v tom je také problém. Proto musíme, jak to jde neustále odstraňovat svoje myšlenky. Využívejte všechny

zbraně. Jakákoliv zbraň, když uspěje, tak se váš problém vyřeší. Nenechte se odradit. Neztrácejte trpělivost. Toto je životní boj. Abychom uspěli ve svém životě. Abychom přijali boží požehnání. Abychom odstranili vlastní smrt. Abychom dosáhli osvícení. Pokud odstraníte ten svůj velký problém, budete žít naprosto šťastný život. Tohle je pravda. A pokud se odpoutáte od toho problému, nebudete mít s ničím žádný problém.

Otázka: A co taková závislost jako citová připoutanost?

Odpověď: Nejprve si uvědomte, že v hlubokém spánku nejste připoutaní ke svým emocím. Když je vaše mysl pohroužena do jakékoliv práce, nic takového tam zase není. Nebo v okamžiku, kdy jste šťastni, ten problém tam také není. Nebo když jste plni klidu, v tu chvíli tam ten problém také není. Je to tím, že vaše mysl je k tomu příliš připoutaná, proto se to objevuje. Emoce a napětí jsou způsobené přílišnou připoutaností k té věci. Řekněme, že máme nějakou prostou připoutanost k něčemu, je snadné ji odstranit. Řekněme, že si dáte cigaretu nebo skleničku. Pokud s tím teprve začínáte, je snadné s tím zase přestat. Ale pokud každý den kouříte nebo pijete, tak se ta závislost, připoutanost ve vás prohlubuje a jde čím dál do větší hloubky a stala se z toho příliš silná připoutanost. Pak je vyloučené to odstranit.

A pak to bude tak, že radši umřete, než byste se vzdali svého návyku. Když je rostlinka malá, je snadné ji utrhnout. Když je z toho velký strom, tak není snadné jen ho uříznout. Můžete třeba jenom osekávat větve. Ten kořen, kořen toho stromu je těžké odstranit. Můžete třeba strom s velkým úsilím uříznout. Stejně úsilí musíte vyvinout, abyste odřízli svůj návyk. Ale když je to malá sazenička, nepotřebujete sekeru a snadno tu sazenici utrhnete. Takhle je to stejné se všemi připoutanostmi a návyky. Musíme být připraveni odstranit své návyky a potom to jde. Když je nějaká připoutanost nebo emoce u zrodu, je snadné se jí zbavit. Když se ta věc dostane do hloubky ve vaší mysli, pak je velmi těžké se jí zbavit. Pak je potřeba mít veliký klid a milost a musíte se na tu věc úzce zaměřit, abyste ji odstranili. Když jste na počátku takového problému, je snadné ho odstranit. Žijte ode dneška nepřipoutaně ke světu a váš život bude plynout bez problémů. My jsme plni připoutaností, tak nerozvíjejte další připoutanosti ve své mysli. Už teď je to hromada práce. Tak si zbytečně nepřidávejte další práci dalšími připoutanostmi a emocemi. Nepřidělávejte si další starosti.

Nejprve odstraňte všechno ve své mysli. Vy to třeba odstraňujete, ale zároveň získáváte další návyky. Jak může tohle skončit? Slon se nejprve pokropí vodou a teprve potom se posype prachem. My děláme totéž. My něco odstraníme, ale zase se připoutáme k něčemu jinému. Když odstraníte připoutanost, prostě jenom buďte. Proč se zase k něčemu novému připoutáváte? V tom je také problém. Sledujte všechno, tento svět nepři-

poutaně, odděleně a všude uvidíte jenom radost a štěstí. A ve svém srdci budete mít také pouze štěstí. Normálně se vyskytujete ve světě a pracujete a dělejte všechno normálně, ale buďte oddělení, nebuďte připoutaní. Na moři pluje parník. Ale pokud do toho parníku vnikne voda, co se stane? Potopí se do moře.

Stejně tak když se k něčemu připoutáme, tak do naší lodi natéká voda. A loď se určitě potopí. Buďte ve světě, dělejte, co chcete, ale nedovolte, aby vám to vstupovalo do mysli nebo do lodě. Potom se

nebudete dále připoutávat k novým věcem a bude snadné se odpoutat od všeho, protože když se připoutáte, ztrácíte tím sílu.

Pokud na ničem nelpíte, získáváte tím velkou sílu. Hlavní věc je, zapomeňte na svoji minulost, protože z té minulosti se vynořují statisíce myšlenek, ale jsou naprosto k ničemu. Tím se zbavíte 25% všech svých problémů a starostí. A pak nemyslete také na svoji budoucnost. Dalších 25% myšlenek zmizí. A nemyslete ani na současnost. Současnost plyne podle boží milosti. Bůh nás vede a všechno je správně. Nepotřebujeme nic v přítomnosti zařizovat. Máme snad nějaký problém? Nemáme žádný problém. ■

SATSANG – 30.8.2005 RÁNO

Za vašimi myšlenkami je božské Já. Myšlenky se střídají velice rychle a pohybují se velkou rychlostí. Když je těch myšlenek tolik, je těžké rozpoznat božské Já za nimi. Mezi každými dvěma myšlenkami je mezera. Mezi každými dvěma myšlenkami je určitá pauza. A ta mezera je božské Já. Ale když se myšlenky ženou jedna za druhou, je těžké najít mezera mezi nimi.

Pokud zachytíte mezera mezi dvěma myšlenkami, dostanete zážitek božského Já. Když se vám střídá spousta myšlenek, jste v těch myšlenkách a skrze ně rozumíte a prožíváte. Rychle se střídající myšlenky i božské Já jsou ve vašem nitru, ale vy nemáte zážitek božského Já, je-li těch myšlenek hodně. Pokud chytíte mezera mezi dvěma myšlenkami a máte v té mezeře pozornost, tak myšlenka, která právě skončila, v té mezeře se rozplyne a nová už nepříjde.

Když zachytíte mezera mezi dvěma myšlenkami, vaše pozornost nedovolí, aby další myšlenka vznikla a vy jste tím plátnem, vy jste božské Já. Proto je lepší se neutápět v milionech myšlenek, protože vám brání v zážitku božského Já. Pokud plynou myšlenky velice rychle, tak to nejde nalézt. Je potřeba, aby myšlenky trochu ubyly. Pokud je myšlenek méně, plynou pomaleji a v tu chvíli máte šanci mezera zpozorovat jasně. Proto je dobré mít málo myšlenek, pak můžeme mezera nalézt. A jak je možné mít méně myšlenek?

Nepřemýšlejte zbytečně. Nejprve se zbavte všech zbytečných myšlenek. A co jsou zbytečné myšlenky? Přemýšlení o ostatních, přemýšlení o světě. To jsou zbytečné myšlenky. Některé myšlenky potřebujete k životu. Takže zbytečně nepřemýšlejte o světě a jiných lidech a pak spousta myšlenek ubude. Takže máme nyní méně myšlenek a máme příležitost zpozorovat tu mezera, ale ne úplně jasně. A teď odstraňte všechny svoje vzpomínky a všechnu svojí minulost. Dříve jste měli milion myšlenek. Když přestanete myslet na svoji minulost, obrovské množství myšlenek ubude a tím pádem i tok myšlenek se zpomalí a máte větší šanci zpozorovat mezera jasně, ale pořád jsou tam nějaké zbytečné myšlenky. Potom zapomeňte také na svojí budoucnost a pak z těch milionů myšlenek jsou jich jenom tisíce a nyní již můžete zpozorovat mezery mezi myšlenkami. A co když to pořád nejde?

Tak přestaňte myslet na sebe, protože když meditujete, k čemu je vám o vás přemýšlet. O sobě budete přemýšlet až přestanete meditovat a když se budete pohybovat po světě. Tak aspoň během meditace přestaňte o sobě přemýšlet. K čemu vám to je? Bůh je ve vás, tak proč musíte během meditace o sobě přemýšlet? Přemýšlejte raději o nejvyšší síle. Přemýšlejte, jak můžete dostat milost z nejvyšší síly a také čím je to život. Každopádně ale nepřemýšlejte o svém životě, o svojí minulosti ani o svojí budoucnosti. A pak se ve vás vynoří určitý klid a určitá spokojenost. Nic neřešte o nějaké duchovní praxi, o nějaké meditaci, zatím pouze odstraňte minulost, budoucnost a myšlenky na sebe, nic jiného.

Jediné, co máte na práci během meditace, je odstranit minulost, budoucnost a myšlenky na sebe.

Myšlenky teď plynou pomalu a je jich méně. Teď zaměřte pozornost na mezera mezi dvěma myšlenkami. A obě myšlenky se rozpustí. Pokud se obě myšlenky rozpustí, neobjevují se žádné další. Protože, když tyto dvě myšlenky se rozpustí, do vašeho srdce vstoupí nejvyšší síla. Když máte pozornost, myšlenky se nemohou objevit a máte zážitek božského Já. Ale pouze bez myšlenek. Vy jste akorát odstranili myšlenky. Nijak jste se nesnažili obdržet realizaci, protože ona ve vás pořád je. Realizace znamená pouze odstranit mysl. Ona je neustále ve vás a To jste vy. Není to těžká věc.

Nyní jsem vám velice jasně vysvětlil, jak je to s vaší myslí v souvislosti s meditací. Není v tom žádný problém. Ale pořád tam je nějaký problém. Proč? Protože neustále zabředáváte do svojí minulosti nebo budoucnosti nebo do svého života. A v čem je tedy problém? Vždyť přece víte, jak meditovat, jak se dotazovat. Všem rozumíte jasně. Rozumíte svojí myslí. Mysl říká, já umím meditovat. Všem jasně rozumím. Dobře, budiž. Vaše mysl říká, že všemu rozumí a je jí to jasné. Ale je potřeba mít zážitek. A mysl říká rozumím tomu a je mi to jasné. Ale sama mysl vám prožitek božského Já nemůže dát. Spousta lidí proto ví, jak dosáhnout realizace, ale je to jenom znalost. Je to jenom porozumění, ale ne prožitek. Prožitek vám dává osvícení. Prožitek vám dá řešení všech problémů. Bez toho prožitku jste okamžitě zase plni napětí a depresí. Ať je to těžké nebo lehké, jde o to, abyste měli zážitek, abyste měli ten prožitek. Pokud prožitek nemáte, tak ať jdete kamkoliv, není vám to k ničemu. Není důležité tomu rozumět. Lidé, pro které je osvícení hlavní důvod k životu, ti prožitek mohou mít. Všichni vědí všechno možné, ale zážitek mohou mít ti, kteří věří, odevzdávají se, a kteří touží oprostít se od svých starostí a myslí.

Ano, každý umře. Já také umřu. Proto, když nedosáhnu osvícení, můj život přijde nazmar. Pokud strávím jeden den bez boží milosti, ztratím tím jeden den života. Neustále se blížím ke smrti. Nesmím ztratit ani jeden den. Proto nesmím ztrácet čas. Nemusím nic znát, důležité je srdce. Takto musíte uvažovat, musíte po tom toužit. Musíte toužit pouze po realizaci. Nesmíte toužit po penězích, nesmíte se snažit naplňovat svoje touhy. Pokud budete brečet, jediné musíte brečet kvůli osvícení. Ať děláte cokoli, musíte mít prožitek božského Já.

Jste třeba někdy šíleně naštvání, zaměřte tu naštvanost na dosažení zážitku božského Já. Ta zloba nikomu jinému kolem vás nepomůže. Zlost musíte mít na svojí mysl, protože mysl způsobuje všechny vaše problémy. Musíte se naštvat na svojí vlastní mysl. A dostaňte svůj zážitek božského Já. Vy se jenom zbytečně zlobíte na jiné lidi. Proč se na ně naštváváte? Protože nedělají něco podle vaší představy a nesouhlasí s vašimi touhami. Protože se vám nelíbí jejich chování. Proto se naštváváte. Jejich mysl není vůbec podle vašich představ. Ale vy nejdřív musíte napraskat svojí myslí, protože vaše mysl nedělá, co

má. Musíte nařezat svoji mysl. Naštve se na svoji vlastní mysl. Ale to není jen tak. Je stokrát snazší nakopnout vlastního syna nebo manžela. Ale otočte mysl na svoji zlobu, zkuste to. Je jedno, jak dosáhnete zážitku Já. Můžete být pokorní nebo naštvaní, nebo se můžete trestat. To je vaše věc. Použijte na mysl jakékoliv kroky, ale důležité je, dosáhnout toho zážitku. Můžete být velice inteligentní, ale vy trestáte svět a lidi kolem sebe. Ale inteligenci využijte k tomu, abyste si řekli, že nechcete ovládat nic kolem sebe, že chcete jenom zážitek božského Já. Vy jste chytrí a využíváte to k tomu, že ovládáte svoje okolí. Ale proč se nezbavíte vlastní mysli?

Pokud mysl budete trestat správným způsobem, je možné dosáhnout osvícení. Proto vám říkám, přestaňte přemýšlet o minulosti, vezměte do ruky klacek a pokud se mysl otočí do minulosti, prašete jí. Proč do minulosti vůbec chodíte? Řekněte mysl, proč se obracíš do minulosti a dejte jí ránu. Řekněte mysl, proč lezeš do minulosti, copak umíš předpovídat něco o budoucnosti? Proč lezeš do budoucnosti. A okamžitě jí dejte ránu. Copak mysl ví něco o budoucnosti? Je jí vůbec něco do toho? V práci vám může dát někdo nějaký úkol, ale vy místo toho si jdete hrát na hřiště. Co to je za kravinu? Dejte mysl úkol, aby nechodila do minulosti ani do budoucnosti. Do toho jí nic není. Proto práce vaší mysli je, nechodit do budoucnosti. Potrestejte ji, jak to jde. Třeba ji pověste. Jenomže my svoji mysl nechceme potrestat, my raději trestáme svoje okolí. A jak pak dosáhnout osvícení?

Když váš syn udělá nějakou velkou chybu – já ti tolikrát říkal, abys to nedělal. Pak jste nešťastní z toho, že syn chybuje. Když cizí syn udělá chybu, tak přečte nebrečíte. To se vás vůbec netýká. Problémy dělá jenom vaše mysl. Vy svého syna omlouváte, protože je to přece váš syn, takže nedělá žádné chyby. Když někdo jiný udělá chybu, tak se strašně naštve a říkáme o tom všem ve svém okolí. A chybu cizího člověka rozmazáváme všude kolem, protože si myslíme, že chyba není ve vás, ale v mysli někoho jiného. Je hrozně snadné přemýšlet o chybách jiných lidí a různě je rozpítvávat a trestat. Jiné myslí my nic nepromineme. Obráťte pozornost na svoji mysl. Nejdřív ze všeho se podívejte na vlastní mysl. Ve světě, ani v nejvyšší síle není jediná chybička. Nejprve ovládněte vlastní mysl a od toho se odvíjí všechno ostatní.

V Indii žil jeden svatý jménem Ramakrišna Paramahansa. „Svámidží můj syn se cpe strašně cukrem. Každý den sní hromady cukru. Prosím tě pomoz mi,

aby se zbavil toho návyku.“ Ramakrišna mu řekl: „Ano přijďte za týden.“ Oba přišli. „Ne, přijďte až za osm dní.“ Tak přišli za osm dní. A pak řekl tomu chlapci: „Chlapče, nejez cukr.“ A poželhal mu. „Jak to svamidží. Proč jste mu nepoželhal už po těch sedmi dnech? Proč jste mu to neřekl dávno před těmi osmi dny?“ Svamidží řekl: „Já totiž mám také návyk na cukr a mně trvalo patnáct dní, než jsem se ho zbavil. A teď jsem se toho návyku po patnácti dnech zbavil. Kdybych to nedokázal, jak bych mohl vašemu chlapci říci, aby cukr nejedl. Já jsem měl v sobě tu samou chybu, jako ten chlapec.“

Jak může ta chyba vyřešit stejnou chybu v někom jiném? Nejprve musí mít člověk ten zážitek sám v sobě a pak jste úspěšili. Přijde za vámi vaše známá a místo mluvení neustále brečí. Vy říkáte nebreč, nebreč. Ale vy občas také někdy brečíte a ona také někdy brečí. Ale vy říkáte nebreč. K čemu je dobré říkat někomu jinému nebreč, když vy také brečíte? To nijak nepomůže, protože když se rozbrečíte, zase půjdete za tou kamarádkou. A ona zase řekne vám nebreč, nebreč. Ona se vybrečela a teď zas brečíte vy. Obě to máte ve zvyku. Jak můžete odstranit nárek někoho jiného, když máte ten problém sami v sobě? Když jdete za člověkem, který nikdy nebrečí, může vám nějak pomoci. Vy jdete se všemi svými problémy za někým jiným, jenomže oni mají také hromady problémů. Jak vám mohou trvale pomoci? Takový člověk může mít proslav. To víte takové problémy potkávají každého v životě. Tak můj strpení, ono to zase přejde. Ale ten člověk to přece ví. A vy to také víte. Vedou ty vaše rady k něčemu trvalému? Jsou úplně nanic.

Pokud je někdo, kdo nemá v srdci jedinou starost nebo problém, tak v jeho přítomnosti vaše problémy stoprocentně zmizí. A kdo je takový člověk? Tak je to s vámi špatné. Žádné řešení pro vás neexistuje. Řekněme, že existuje člověk, který nemá žádné starosti. Ale kde ho najdete? Jak můžete někoho takového najít? Ten člověk se chová stejně jako vy. Jí, někam chodí, mluví. Jak ho poznat? To je také problém. To je další starost. Pokud cítíme před nějakým člověkem kdekoliv klid, potom pro vás existuje nějaké řešení. Pokud někde jdete a před někým cítíte klid, zná tedy ten člověk zážitek božského Já. Ten člověk nemá pravděpodobně realizaci, ale zná zážitek Já. V jeho přítomnosti se mohou vyřešit nějaké jednoduché problémy. Pokud je to silný problém, tak je to těžší odstranit. Pak potřebujete někoho, kdo skutečně spočívá v božském Já. Ale nejde o to, aby ten člověk měl silnou inteligenci, ale silný klid. Aby byl jeho klid neochvějný. Potřebujete takového siláka, aby odstranil vaše silné starosti, problémy a napětí.

Odstraňte všechnu svoji minulost a budoucnost, použijte k tomu všechny možné nástroje. Bouchejte hlavou do zdi. Já tohle nechci. Já chci jen zážitek božského Já. Vy boucháte hlavou do zdi, když vás někdo jiný neposlechne. Ale bouchejte hlavou do zdi, když vás vaše mysl neposlouchá. Nechodte do minulosti ani do budoucnosti. Když máte zážitek klidu, tak tam není ani minulost, ani budoucnost, ani současný okamžik. Pokud nemáte klid, je to proto, že se

otáčíte k minulosti nebo budoucnosti. Když se takto otočíte, objeví se zbytečná hromada myšlenek. Říkáte si můj dědeček byl velký boháč a já jsem strašně chudý. K čemu je dobré přemýšlet o bohatství vašeho dědečka? Pomůže vám to? Jenom to ve vás vyvolá smutek. Vy meditujete a přitom přemýšlíte, jak bohatství vašeho dědečka váš tatínek prožusťoval a na vás nic nezbylo. Vy nad tím nemáte čas přemýšlet, proto o tom přemýšlíte při meditaci. A pak si řeknete, dneska to s tou meditací nebylo nějak slavný. Ale kdo vám řekl, abyste přemýšleli o včerejšku, natož o sto let dozadu. Vy třeba meditujete a najednou řeknete, počkej, já si s tebou chci promluvit, když jde zrovna někdo kolem vás. Vy zrovna meditujete, tak je hrozně nutné, abyste si s někým jiným promluvili. Když meditujete, tak má mysl najednou strašně důležitých věcí na práci. Jak vám to dovolí meditovat? Protože mysl má nejednou strašně důležitých věcí na práci. Co to je zač? Co to je za tu důležitou práci? Obzvláště při meditaci? A vy potom řeknete meditace mi moc nešla. Ať si to zodpoví vaše mysl. Měla toho tolik na práci, proto o všem možném přemýšlí. Když se vás objeví nutkání něco řešit, tak to okamžitě v zárodku zastavte. Protože mysl se snaží zničit vaši meditaci. Neexistuje žádná objektivní překážka vaší meditace. Jsou to všechno jenom iluzorní výtvoři. Spočívajte v plné pozornosti. Nenechávejte se strhnout svojí myslí. Přestaňte s tím. Když máte pozornost, pak je možné zastavit tvoření myšlenek. Pokud ztratíte pozornost, myšlenky vás opět strhnou. Proto si udržte svůj klid, aniž se vaše mysl pohne. Neztraťte svoji pozornost. A pak na tu myšlenku pohleďte a dotazujte se, aniž byste ztratili pozornost. Potom se myšlenka rozplyne. Protože myšlenka není nic reálného. Myšlenka nebyla v minulosti ani v budoucnosti. Je teď. Proto je snadné ji odstranit. K tomu je potřeba pouze pozornost. Tou pozorností odstraňte všechno.

Když kráčí slon lesem, pohupuje chobotem ze strany na stranu. Když do chobotu uchopí kládu, drží chobot rovně a už se neklátí. Zaměřte se na pozornost, pak se vaše mysl přestane klátit. Nebude nalevo ani napravo vytvářet myšlenky. Protože jste na mysl zaměřili svoji pozornost a soustředění, tak se nehybe. Ta nehybnost je božské Já. Pokud v sobě máte klid, nedochází k žádnému tvoření. Pokud se začne něco tvořit a vy jste v klidu, pak nejste k myšlence připoutaní. A myšlenky si jdou svojí cestou.

Proto prohlubujte svůj klid, prohlubujte svou pozornost, prohlubujte své božské Já, svou nehybnost. Prohlubujte toto a ne svoje myšlenky. Pokud máte neustále klid, nemusíte cvičit. Cvičení přichází na řadu pouze, pokud ztratíte klid. Vy ten klid ztrácíte, proto je potřeba cvičit. Cvičení znamená spočívat v tichu. A ten klid trvá. Klid je tam neustále, stejně.

Cvičit znamená odstraňovat, ne něco získávat. Odstraňujte všechny svoje zážitky, všechno, co jste spatřili. Nemusíte nic získávat, protože to máte už dávno v sobě, neustále. Jenom, když jste otočení ke světu, pak něco získáváte nebo ztrácíte. V zážitku božského Já pouze ztrácíte svou mysl. Milost a klid se prohlubují v srdcích těch, kteří se odevzdali, kteří věří, kteří mají požehnání

nejvyšší síly. Tomu ale není možné rozumět, protože jste připoutaní ke svému tělu a ke světu.

Když si vezmete třeba vajíčko a na něm sedí slepice, uplyne postupně dvacet jedna dní. Během těch jednadvaceti dní se uvnitř vyvíjí kuře. Kdyby se kuře nevyvíjelo, jak by se mohlo po jednadvaceti dnech vyklubat? Stejně tak vy klid a milost máte v sobě a neustále se prohlubuje, ale vy to nevíte. Kuře na sebe bere ve vajíčku nějakou podobu a líhne se. A uvnitř vajíčka se postupně líhne. Ale vy to nevíte. Podobně ve vás se milost přirozeně prohlubuje, ale vy to nevíte.

te. A když se najednou vylíhne kuře, slepice tam není.

A když dosáhnete osvícení, uvědomíte si, že vlastně se to ve vás neustále vyvíjelo, ale nevěděli jste o tom, víte o tom až zpětně. Prohlubování ale nikdy neustane, je neustálé. Vy nedokážete vnímat postupné zlepšování, které se ve vás odehrává.

Řeknu vám další příklad. Teče řeka a vy nevidíte zem, která je pod řekou, ačkoli dno je všude pod řekou. Stejně tak se paralelně s naším životem uvnitř nás

vyvíjí božské Já. Proto se nenechte zmítat pochybnostmi. Jde jen o to, že ještě nemáte plnou realizaci. Mějte strpení, počkejte. Pochopte svoji mysl. Nerozčilujte se, nebuďte deprimovaní, nebuďte smutní. Jenom si všimněte, že je to všechno výtvoři vaší mysli, že všude je všechno správně.

Vy se díváte jenom na chyby ostatních, nevnímáte svoje vlastní chyby. Ale nikde není nic špatné. Jediná chyba je ve vaší mysli. Uvědomte si to, dívejte se na svoji mysl nestranně. Pak naleznete v čem je chyba a stačí spočívat v klidu. Když poznáte svoji chybu, tak zmlknete a okamžitě do vás vstoupí milost. Když neznáte svoji chybu, nemůžete poznat božské Já. Přijměte svoje chyby, pohleďte na ně, a to je všechno. Ať jste kdekoliv nebo kdykoliv, jediná chyba je v mysli, ne v božském Já. Božské Já nedělá žádné chyby. Chyba neexistuje pro božské Já. Chytněte mezeru mezi dvěma myšlenkami a spočítejte v klidu. Pak se další myšlenky nebudou objevovat. Ta mezerka je totiž božské Já.

Představte si, že zapálíte třeba malou větvičku. Když vezmete větvičku a zatočíte s ní ve vzduchu, napíšete s ní nulu. Tak vidíme ohnivou nulu. Je tam skutečně souvislá nula, z toho ohně? Nulu vytváří jenom hořící klacík. Nula vznikne jenom, když se klacík točí velice rychle, tak vznikne to zdání. Když se klacík pohybuje pomalu, žádná nula nevznikne. Když se ve vás myšlenky řítí velkou rychlostí, nerozpoznáte v nich pravdu. ■

